

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti razširjeni senat)

z dne 9. novembra 2022*

„Zaščitni ukrepi – Trg riža – Uvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže in Mjanmara – Uredba (EU) št. 978/2012 – Pojem ‚proizvajalci Unije‘ – Pojem ‚podobni ali neposredno konkurenčni izdelki‘ – Resne težave – Pravica do obrambe – Bistvena dejstva in premisleki – Očitne napake pri presoji“

V zadevi T-246/19,

Kraljevina Kambodža,

Cambodia Rice Federation (CRF) s sedežem v Phnom Penhu (Kambodža),

ki ju zastopajo R. Antonini, E. Monard in B. Maniatis, odvetniki,

tožeči stranki,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo A. Biolan, H. Leupold in E. Schmidt, agenti,

tožena stranka,

ob intervenciji

Ente Nazionale Risi s sedežem v Milanu (Italija), ki jo zastopata F. Di Gianni in A. Scalini, odvetnika,

in

Italijanske republike, ki jo zastopa G. Palmieri, agentka, skupaj s P. Gentilijem, avvocato dello Stato,

intervenientki,

SPLOŠNO SODIŠČE (peti razširjeni senat),

ob posvetovanju v sestavi S. Papasavvas, predsednik, D. Spielmann, U. Öberg (poročevalec), R. Mastroianni in R. Norkus, sodniki,

* Jezik postopka: angleščina.

sodna tajnica: I. Kurme, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka

in na podlagi obravnave z dne 30. marca 2022

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Tožeči stranki Kraljevina Kambodža in združenje Cambodia Rice Federation (CRF) s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlagata razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/67 z dne 16. januarja 2019 o uvedbi zaščitnih ukrepov v zvezi z uvozom indijskega riža s poreklom iz Kambodže in Mjanmara (UL 2019, L 15, str. 5), s katero je Evropska komisija ponovno uvedla dajatve skupne carinske tarife za uvoz tega riža za obdobje treh let in vzpostavila postopno znižanje stopenj dajatev, ki se uporabljajo (v nadaljevanju: izpodbijana uredba).

Dejansko stanje

- 2 Evropska unija v okviru Uredbe (EU) št. 978/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 732/2008 (UL 2012, L 303, str. 1; v nadaljevanju: Uredba o GSP) državam v razvoju zagotavlja preferencialni dostop do svojega trga v obliki znižanja običajnih dajatev skupne carinske tarife, ki je sestavljena iz splošnega režima in dveh posebnih režimov.
- 3 V skladu s posebnim režimom, imenovanim „Vse razen orožja“, je bil uvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže in Mjanmara (v nadaljevanju: zadevni izdelek) v Unijo v skladu s členom 18(1) Uredbe o GSP upravičen do celotne opustitve dajatev skupne carinske tarife.
- 4 Italijanska republika, ki so jo pozneje podprle druge države članice, je 16. februarja 2018 pri Komisiji vložila zahtevek na podlagi člena 22 in člena 24(2) Uredbe o GSP, s katerim je zahtevala sprejetje zaščitnih ukrepov v zvezi z zadevnim izdelkom.
- 5 Komisija je 16. marca 2018 začela preiskavo za uvedbo zaščitnih ukrepov v zvezi z uvozom zadevnega izdelka, da bi pridobila informacije, potrebne za izvedbo podrobne ocene.
- 6 Preiskava se je nanašala na zadnjih pet tržnih let, in sicer na obdobje med 1. septembrom 2012 in 31. avgustom 2017 (v nadaljevanju: obdobje preiskave).
- 7 Komisija je 5. novembra 2018 poslala dokument o splošnem razkritju, da bi zainteresirane strani, med njimi kamboško vlado, obvestila o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih je nameravala začasno ponovno uvesti dajatve skupne carinske tarife za uvoz zadevnega izdelka po preiskavi za uvedbo zaščitnih ukrepov na podlagi člena 22 Uredbe o GSP (v nadaljevanju: dokument o splošnem razkritju).
- 8 Natančneje, Komisija je v dokumentu o splošnem razkritju najprej opredelila zadevni izdelek kot brušeni ali manj brušeni indijski riž s poreklom iz Kambodže in Mjanmara, ki se uvaža v razsutem stanju ali v pakiranjih in se trenutno uvršča pod tarifne podštevilke kombinirane nomenklature (KN) 1006 30 27, 1006 30 48, 1006 30 67 in 1006 30 98.

- 9 Komisija je prav tako ugotovila, da je brušeni ali manj brušeni indijski riž, proizveden v Uniji, podoben ali neposredno konkurenčen zadevnemu izdelku, ki ima enake osnovne fizikalne, tehnične in kemične lastnosti, se uporablja enako in prodaja prek podobnih ali enakih prodajnih poti isti vrsti kupcev, ki so trgovci na drobno ali predelovalci s sedežem v Uniji.
- 10 Komisija je v zvezi z opredelitvijo industrije Unije navedla, da je ta sestavljena iz rižarn, ki predelujejo riž, pridelan/proizveden v Uniji, ki neposredno konkurira zadevnemu izdelku. V nasprotju z zahtevo Italijanske republike je iz te opredelitve in ocene škode izključila pridelovalce, saj jih je štela za dobavitelje surovin in ne za rižarne, ki proizvajajo podobne ali neposredno konkurenčne izdelke, čeprav je poudarila, da bi lahko uvoz zadevnega izdelka tudi močno vplival na položaj zadnjenavedenih. Opozorila je tudi, da so bili vprašalniki poslani nekaterim pridelovalcem, vendar je zaradi velike razdrobljenosti sektorja to omogočilo le zelo omejen pregled nad stanjem.
- 11 Dalje, Komisija je določila razvoj potrošnje indijskega riža v Uniji na podlagi podatkov, pretvorjenih v ekvivalent brušenega riža, zbranih od držav članic, in statističnih podatkov o uvozu, ki so na voljo prek Eurostata. Ugotovila je, da se je v obdobju preiskave potrošnja zmanjšala za 6 %.
- 12 V okviru analize razvoja uvoza zadevnega izdelka je ugotovila znatno povečanje obsega uvoza iz Kambodže in povečanje tržnega deleža Kambodže za 9,7 odstotnih točk, ter navedla, da je ta ob koncu obdobja preiskave znašal 25 % celotnega uvoza.
- 13 Komisija je v okviru primerjave cen opravila analizo nelojalnega nižanja prodajnih cen. Upoštevala je povprečne uvozne cene iz Kambodže in prodajne cene industrije Unije na enoto ter poudarila znatno nelojalno nižanje prodajnih cen Unije s cenami navedenega uvoza, ki ustreza 22 %.
- 14 Komisija je menila, da se je uvoz iz Kambodže v obdobju preiskave znatno povečal tako v absolutnem smislu kot tudi v smislu tržnega deleža. Dodala je, da se je skupna tehtana povprečna uvozna cena v obdobju preiskave zmanjšala in znatno nelojalno nižala prodajne cene Unije.
- 15 Komisija je za ugotovitev obstoja resnih težav industrije Unije ocenila makroekonomske kazalnike, kot so razvoj tržnih deležev industrije Unije, ki so se zmanjšali za več kot 20 odstotnih točk, obseg proizvodnje, ki je upadel za skoraj 40 %, zaloge, ki so se povečale za 4 %, in površina, namenjena gojenju indijskega riža, ki se je skrčila za 37 %.
- 16 Komisija je navedla tudi, da je ocenila mikroekonomske kazalnike, kot je razvoj proizvodnih zmogljivosti, ki ga je težko oceniti, ker lahko rižarne svoje zmogljivosti uporabijo tako za indijski kot za japonski riž, ne glede na to, ali je riž pridelan v Uniji ali uvožen, dobičkonosnosti rižarn Unije, ki se je ohranjala na stabilni, čeprav nizki ravni, in cen indijskega riža na enoto za vzorčne rižarne, ki so se povišale za 7 %. Pojasnila je, da so pod pritiskom uvoza zadevnega izdelka po nizkih cenah rižarne Unije svojo prodajo osredotočile na manjše količine brušenega in manj brušenega indijskega riža ter postavile v ospredje izdelke z blagovno znamko, kar jim je omogočilo ohraniti stabilno stopnjo dobičkonosnosti v škodo tržnega deleža.
- 17 Nazadnje, Komisija je zavrnila možnost, da bi drugi dejavniki, kot so uvoz iz tretjih držav in strukturne težave italijanskega sektorja riža, oslabili vzročno zvezo med resnimi težavami industrije Unije in uvozom zadevnega izdelka.

- 18 Kamboška vlada je v stališčih z dne 16. novembra 2018 glede dokumenta o splošnem razkritju med drugim izpodbijala izračune Komisije v zvezi z analizo nelojalnega nižanja prodajnih cen. Med drugim je trdila, da za izračun izvozne cene za Kraljevino Kambodžo niso bili dodani stroški po uvozu in da je bilo nelojalno nižanje prodajnih cen določeno na podlagi primerjave med povprečnimi cenami, ne da bi se upoštevale razlike v ravni trgovanja.
- 19 Komisija je v skladu s preiskavo za uvedbo zaščitnih ukrepov ugotovila, da je bil zadevni izdelek uvožen v obsegu in po cenah, ki industriji Unije povzročajo resne težave. Pri sprejetju izpodbijane uredbe se je poleg opredelitev in informacij, vsebovanih v dokumentu o splošnem razkritju in povzetih v navedeni uredbi, oprla na naslednje elemente.
- 20 Najprej, Komisija je v odgovor na pripombe zainteresiranih strani po posredovanju dokumenta o splošnem razkritju pojasnila, da bi moral biti tudi dišeči ali aromatični indijski riž – kar se tiče opredelitve podobnega ali neposredno konkurenčnega izdelka – vključen v področje preiskave.
- 21 Dalje, glede analize nelojalnega nižanja prodajnih cen je Komisija v uvodnih izjavah od 35 do 39 izpodbijane uredbe navedla, da je ponovno preučila svoje izračune nelojalnega nižanja prodajnih cen, da bi upoštevala pripombe Kraljevine Kambodže po posredovanju dokumenta o splošnem razkritju. Tako je prilagodila cene industrije Unije, da bi upoštevala stroške prevoza riža med jugom, ki ga je opredelila kot Italijo in Španijo, in severom Evrope, ker je menila, da je konkurenca v zvezi z manj brušenim in brušenim indijskim rižem potekala predvsem na severu Evrope. Upoštevala je znesek 49 EUR na tono, ki ga je ocenila na podlagi informacij iz pritožbe Italijanske republike, preverjenih med preiskavo na kraju samem. Prav tako je prilagodila uvozne cene ob upoštevanju stroškov po uvozu, ocenjenih na približno 2 % uvozne cene, pri čemer se je oprla na podatke, pridobljene v okviru prejšnje preiskave v zvezi z drugim živilom (satsuma mandarinami). Komisija je dodala, da je upoštevala razlike v ravni trgovanja in primerjala prodajne cene brušenega riža, ki se trži v razsutem stanju, s cenami riža, prodanega v pakiranjih. Ugotovila je, da je nelojalno nižanje prodajnih cen znašalo 13 % za prodajo v razsutem stanju in 14 % za prodajo v pakiranjih.
- 22 Nazadnje, v zvezi s položajem pridelovalcev Unije je Komisija v uvodni izjavi 74 izpodbijane uredbe pojasnila, da čeprav je res, da bi ti lahko pridelavo indijskega riža zamenjali za japonski riž in obratno, je taka sprememba temeljila na ekonomskih razlogih, zlasti na povpraševanju in tržni ceni. V tem okviru je navedla, da je preiskava potrdila, da nekateri pridelovalci zaradi povečane konkurence uvoza zadevnega izdelka po nizkih cenah niso imeli druge izbire, kot da se preusmerijo na proizvodnjo japonskega riža, tako da to ni niti ciklično nihanje niti namerna odločitev, temveč dejanje samoobrambe. Po mnenju Komisije ta rešitev srednjeročno ni vzdržna, saj je preusmeritev proizvodnje z indijskega na japonski riž povzročila presežno ponudbo japonskega riža na trgu in cenovni pritisk za to vrsto riža. Na podlagi tega je ugotovila, da so bili torej pridelovalci na splošno v težkem položaju, čeprav ta ugotovitev ni zelo pomembna, saj industrijo Unije sestavljajo rižarne in ne pridelovalci, ki so dobavitelji surovin.

Predlogi strank

- 23 Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:
- izpodbijano uredbo razglasi za nično;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.

- 24 Komisija ob podpori Italijanske republike in družba Ente Nazionale Risi Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 25 Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata šest tožbenih razlogov.
- 26 Prvi, drugi in tretji tožbeni razlog se nanašajo na kršitev člena 22(1) in (2) ter člena 23 Uredbe o GSP, ker naj bi, prvič, Komisija napačno razlagala pojem „proizvajalci podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov v Uniji“, drugič, ker naj bi bili dejavniki in izračuni, ki so bili podlaga za ugotovitev v zvezi z „resnimi težavami“, povzročenimi industriji Unije, napačni, in tretjič, ker naj bi bila analiza nelojalnega nižanja prodajnih cen in prilagoditve, ki so bile vnesene vanjo, napačne.
- 27 Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 22 Uredbe o GSP, ker naj bi bile pri analizi vzročne zveze med zadevnim uvozom in resnimi težavami, povzročenimi industriji Unije, storjene nepravilnosti.
- 28 Peti in šesti tožbeni razlog se nanašata na kršitev pravice tožečih strank do obrambe ter členov 14 in 17 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1083/2013 z dne 28. avgusta 2013 o določitvi pravil glede postopka za začasni preklic tarifnih preferencialov in sprejetja splošnih zaščitnih ukrepov v skladu z Uredbo o GSP (UL 2013, L 293, str. 16; v nadaljevanju: Delegirana uredba) v povezavi s členom 38 Uredbe o GSP, ker naj Komisija ne bi razkrila nekaterih bistvenih dejstev in premislekov ali podrobnosti, na katerih temeljijo, ki so podlaga za njeno odločitev o ponovni uvedbi dajatev skupne carinske tarife za uvoz zadevnega izdelka.
- 29 Splošno sodišče meni, da je treba najprej preučiti trditve tožečih strank, ki se nanašajo, prvič, na napačno razlago pojma „proizvajalci podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov v Uniji“, drugič, na napake pri analizi nelojalnega nižanja prodajnih cen in prilagoditvah, ki so bile vnesene vanjo, in tretjič, na kršitev pravice do obrambe in člena 17 Delegirane uredbe.

Očitki v zvezi s pojmom „proizvajalci podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov v Uniji“

- 30 Tožeči stranki zatrjujeta kršitev člena 22(1) in (2) ter člena 23 Uredbe o GSP, ker naj bi Komisija napačno razlagala pojem „proizvajalci podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov v Uniji“ s tem, da ga je omejila s sklicevanjem na poreklo surovin. Tako naj bi upoštevala le proizvajalce brušenega ali manj brušenega indijskega riža, predelanega iz neoluščenega riža, proizvedenega ali pridelanega v Uniji.
- 31 Tožeči stranki menita, da čeprav je izdelek, za katerega se lahko uporabijo zaščitni ukrepi, izdelek „s poreklom iz države upravičenke“, to ne velja za „podobne ali neposredno konkurenčne izdelke“. Člen 22(1) Uredbe o GSP naj ne bi upravičeval nobene omejitve na podlagi surovine, ki se uporablja za proizvodnjo podobnega ali neposredno konkurenčnega izdelka. Komisija naj bi morala upoštevati le osnovne fizikalne, tehnične in kemične lastnosti zadevnega izdelka, njegovo uporabo, prodajne poti in vrste kupcev.

- 32 Zajete naj bi bile torej vse rižarne Unije, vključno s tistimi, ki proizvajajo brušeni ali manj brušeni riž iz neoluščenega riža, ki ne izvira iz Unije. Ker pa je Komisija upoštevala le proizvajalce Unije, ki podobne ali neposredno konkurenčne izdelke proizvajajo iz surovin, proizvedenih v Uniji, naj bi informacije o resnih težavah zbrala le od dela zadevnih proizvajalcev.
- 33 Komisija trdi, da se na podlagi člena 22(2) Uredbe o GSP „podobni ali neposredno konkurenčni izdelki“ določijo na podlagi „obravnavanega izdelka“.
- 34 „Obravnavani izdelek“ naj bi bil brušeni ali manj brušeni indijski riž s poreklom iz Kambodže in Mjanmara. Da bi se štelo, da riž izvira iz neke države, mora biti tam pridelan. Zato naj bi iz „obravnavanega izdelka“ izhajal brušeni ali manj brušeni indijski riž, proizveden v Uniji iz riža, pridelanega v Uniji. Trditve tožečih strank naj bi bilo torej treba zavrniti kot neutemeljene.
- 35 Komisija dodaja, da tudi če bi storila napako pri opredelitvi industrije Unije in bi menila, da bi morali biti proizvajalci brušenega ali manj brušenega indijskega riža, proizvedenega iz uvoženega riža, vključeni v opredelitev industrije Unije, bi preiskava pripeljala do enakega sklepa.
- 36 Italijanska republika trdi, da je v skladu s členom 22(3) Uredbe o GSP pojem „proizvajalci Unije“ izključno ekonomski. Zato naj bi se bilo treba osredotočiti na tiste proizvajalce, katerih gospodarski ali finančni položaj se poslabša. Poreklo surovine naj bi bilo torej bistveno. Prav tako trdi, da je trditev tožečih strank v zvezi s tem nova, ker ni bila navedena med upravnim postopkom, tako da ni dopustna.
- 37 Družba Ente Nazionale Risi v bistvu napotuje na trditve Komisije.
- 38 Najprej, glede trditve Italijanske republike, da je treba nekatere trditve tožečih strank zavrniti, ker so bile prvič navedene pred Splošnim sodiščem, to opozarja, da v skladu s sodno prakso zainteresirani strani nič ne preprečuje, da zoper izpodbijano odločbo navede razlog, ki ni bil naveden v upravnem postopku (glej po analogiji sodbo z dne 11. maja 2005, Saxonia Edelmetalle in ZEMAG/Komisija, T-111/01 in T-133/01, EU:T:2005:166, točki 67 in 68 ter navedena sodna praksa).
- 39 Zato trditev tožečih strank, ki se nanašajo na upoštevanje proizvajalcev Unije, ki uporabljajo neoluščeni riž, proizveden ali pridelan zunaj Unije, ni mogoče zavrniti kot nedopustnih.
- 40 Dalje, Splošno sodišče poudarja, da so zaščitni ukrepi iz obravnavane zadeve del ukrepov trgovinske zaščite iz člena 207(1) PDEU (glej v tem smislu mnenje 2/15 (Sporazum o prosti trgovini s Singapurjem) z dne 16. maja 2017, EU:C:2017:376, točke 10, 42 in 43, ter sodbo z dne 20. oktobra 2021, Novolipetsk Steel/Komisija, T-790/19, neobjavljena, EU:T:2021:706, točke 43, 44, 68 in 76), kot je razvidno tudi iz obvestila o začetku preiskave za uvedbo zaščitnih ukrepov, ki ga je izdala Komisija.
- 41 Na področju skupne trgovinske politike in predvsem ukrepov trgovinske zaščite iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da imajo institucije Unije široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih in političnih razmer, ki jih morajo preučiti, tako da mora biti sodni nadzor te široke diskrecijske pravice omejen na preverjanje, ali so bila spoštovana postopkovna pravila, ali je bilo pravilno ugotovljeno dejansko stanje, ali ni obstajala očitna napaka pri presoji tega dejanskega stanja oziroma ali niso bila zlorabljena pooblastila (glej v tem smislu sodbo z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točki 35 in 36 ter navedena sodna praksa).

- 42 Glede tega iz ustaljene sodne prakse izhaja, da nadzor Splošnega sodišča nad dokazi, s katerimi institucije Unije utemeljujejo svoje ugotovitve, ne pomeni nove presoje dejanskega stanja, ki nadomešča presojo institucij. Ta nadzor ne posega v široko diskrecijsko pravico navedenih institucij na področju trgovinske politike, temveč je omejen na ugotovitev, ali je s temi dokazi mogoče utemeljiti ugotovitve, do katerih so te institucije prišle. Zato je Splošno sodišče pristojno ne le za preverjanje resničnosti navajanih dokazov, njihove zanesljivosti in notranje skladnosti, temveč tudi za nadzor nad tem, ali ti dokazi pomenijo celoto upoštevanih podatkov, ki so pomembni pri presoji kompleksnega položaja, in ali je z njimi mogoče utemeljiti iz njih izpeljane ugotovitve (glej sodbo z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točka 37 in navedena sodna praksa; glej tudi po analogiji sodbo z dne 15. februarja 2005, Komisija/Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, točka 39).
- 43 Člen 22(1) Uredbe o GSP določa, da če se izdelek s poreklom iz države, upravičene do katerega koli od preferencialnih režimov iz člena 1(2), uvaža v količinah in/ali po cenah, ki povzročajo ali lahko povzročijo resne težave za proizvajalce podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov v Uniji, se lahko za ta izdelek ponovno uvedejo običajne dajatve skupne carinske tarife.
- 44 Iz te določbe izhaja, da ugotavljanje obstoja ali tveganja resnih težav, s katerimi se srečujejo proizvajalci Unije, ki proizvajajo podobne ali neposredno konkurenčne izdelke, temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje obsega in/ali cen zadevnega uvoza ter vpliva tega uvoza na navedene proizvajalce.
- 45 Pojem „proizvajalci podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov v Uniji“ iz člena 22 Uredbe o GSP je pravni pojem in ga je treba razlagati na podlagi objektivnih elementov. Ker gre za pravno vprašanje, mora sodišče Unije opraviti celovit nadzor glede razlage tega pojma.
- 46 V zvezi s tem Splošno sodišče poudarja, da čeprav pojem „proizvajalci Unije“ v Uredbi o GSP ni izrecno opredeljen, je takoj predstavljen s sklicevanjem na posebne izdelke, ki jih mora proizvajati zadevna industrija. Tako se člen 22 navedene uredbe nanaša le na proizvajalce izdelkov v Uniji, ki so „podobni ali neposredno konkurenčni“ izdelkom, uvoženim iz države upravičenke do enega od preferencialnih režimov.
- 47 Izbira tujega izdelka, ki je predmet preiskave za uvedbo zaščitnih ukrepov, torej določa obseg analize domače proizvodnje ali, drugače povedano, izdelkov, ki so podobni ali neposredno konkurenčni uvoženim izdelkom, kar omogoča identifikacijo „proizvajalcev“ zadnjenavedenih izdelkov. Obstaja torej povezava med uvoženimi izdelki in proizvajalci Unije, upravičenimi do zaščitnega mehanizma. Komisija na tej podlagi ugotovi, ali so proizvajalci Unije zaradi uvoza, ki je predmet zaščitnih ukrepov, utrpeli ali bi lahko utrpeli resne težave.
- 48 V teh okoliščinah je treba preizkus utemeljenosti Komisijine opredelitve proizvajalcev podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov v Uniji opraviti glede na značilnosti uvoženega izdelka, kot ga je opredelila Komisija.
- 49 Splošno sodišče bo torej preučilo, prvič, opredelitev uvoženega izdelka, ki jo je Komisija uporabila v okviru preiskave za uvedbo zaščitnih ukrepov, in, drugič, skladnost razlage pojmov „podobni ali neposredno konkurenčni izdelki“ in „proizvajalci Unije“, ki jo je uporabila Komisija, glede na člen 22 Uredbe o GSP.

Opredelitev uvoženega izdelka, ki jo je Komisija uporabila v izpodbijani uredbi

- 50 V obravnavani zadevi iz uvodnih izjav 13 in 14 izpodbijane uredbe izhaja, da je Komisija zadevni uvoženi izdelek opredelila kot brušeni ali manj brušeni indijski riž s poreklom iz Kambodže in Mjanmara, ki se uvršča pod tarifne podštevilke KN 1006 30 27, 1006 30 48, 1006 30 67 in 1006 30 98.
- 51 V zvezi s tem Splošno sodišče na prvem mestu poudarja, da je pojem „zadevni izdelek“, uporabljen v izpodbijani uredbi, konkretizacija splošnega pojma „obravnavani izdelek“ iz člena 22(2) Uredbe o GSP, saj je predmet izpodbijane uredbe izvajanje tega člena na zadevnem področju. Iz tega izhaja, da elementi, ki določajo pojem „obravnavani izdelek“ v smislu Uredbe o GSP, nujno opredeljujejo tudi elemente, ki jih je treba pripisati „zadevnemu izdelku“ v smislu izpodbijane uredbe (glej po analogiji sodbo z dne 17. marca 2016, Portmeirion Group, C-232/14, EU:C:2016:180, točki 38 in 39).
- 52 Čeprav v Uredbi o GSP obseg pojma „obravnavani izdelek“ ni izrecno pojasnjen, je iz odstavka 1 člena 22 navedene uredbe razvidno, da so izhodišče za sprejetje zaščitnih ukrepov resne težave, ki jih povzroča ali bi jih lahko povzročil uvoz „izdelka s poreklom iz države, upravičene“ do katerega koli od preferencialnih režimov iz navedene uredbe, v določenih količinah in/ali po določenih cenah. Pojem „obravnavani izdelek“ iz odstavka 2 člena 22 Uredbe o GSP je torej treba razlagati glede na odstavek 1 navedenega člena.
- 53 V uvodni izjavi 23 in členu 33 Uredbe o GSP je navedeno, da so pravila glede opredelitve pojma izdelka s poreklom določena v Uredbi Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3).
- 54 Ker je bila Uredba št. 2454/93 razveljavljena, je treba te določbe razlagati tako, da se zdaj nanašajo na Uredbo (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL 2013, L 269, str. 1), ki jo je treba brati v povezavi z Delegirano uredbo (EU) 2015/2446 Komisije z dne 28. julija 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije (UL 2015, L 343, str. 1), in Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 (UL 2015, L 343, str. 558). V njih je med drugim opredeljeno, kaj je treba razumeti s pojmom „izdelek s poreklom“ iz neke države.
- 55 Tako se v skladu s členom 41 Delegirane uredbe 2015/2446 kot izdelki s poreklom iz držav, upravičenih do splošnega sistema preferencialov, štejejo izdelki, ki so bili v celoti pridobljeni v tej državi v smislu člena 44 navedene uredbe, in izdelki, pridobljeni v tej državi, ki vsebujejo materiale, ki niso bili v celoti pridobljeni v tej državi, če so bili ti materiali zadosti obdelani ali predelani v smislu člena 45 navedene uredbe.
- 56 Člen 44(1)(b) Delegirane uredbe 2015/2446 določa, da se za v celoti pridobljene v upravičeni državi štejejo tam pridelani rastline in rastlinski proizvodi.
- 57 Vendar je v členu 47(1)(f) Delegirane uredbe 2015/2446 dodano, da so luščenje in delno ali popolno mletje riža ter loščenje in glaziranje žit in riža postopki, ki se štejejo za nezadostno obdelavo ali predelavo, da bi izdelek pridobil status izdelka s poreklom, ne glede na to, ali so zahteve iz člena 45 navedene uredbe izpolnjene.

- 58 Iz teh določb izhaja, da mora biti riž, da bi se zanj štelo, da izvira iz ene od držav, upravičenih do enega od preferencialnih režimov, tam pridelan ali celo predmet določenih postopkov obdelave ali predelave, razen luščenja in delnega ali popolnega mletja ter loščenja in glaziranja.
- 59 Drugič, Splošno sodišče ugotavlja, da obstajajo tri glavne vrste riža. Okroglozrnati riž, srednjezrnati riž, imenovan tudi japonski riž, in dolgozrnati riž, imenovan tudi indijski riž.
- 60 Da bi jih bilo mogoče zaužiti, je treba različne vrste riža predelati. Kot izhaja iz poglavja 10 Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 2, str. 382), se na splošno razlikujejo štiri faze predelave riža:
- neoluščeni riž: riž, ki je po mlatenju ohranil zunanjo lusko;
 - oluščeni riž: riž, s katerega je bila odstranjena le zunanja luska;
 - manj brušeni riž: riž, s katerega so bili odstranjeni zunanja luska, del kalčka in celotno ali delno osemenje (perikarp), vendar so bile ohranjene notranje plasti osemenja;
 - brušeni riž: v celoti predelani riž, s katerega so bili odstranjeni zunanja luska, celotno zunanje in notranje osemenje (perikarp), celoten kalček v primeru dolgo- in srednjezrnatega riža in vsaj del tega v primeru okroglozrnatega riža, podolgovate bele črte pa lahko ostanejo na največ 10 mas. % zrnja.
- 61 Brušeni riž in manj brušeni riž se torej pridobita s predelavo neoluščenega riža. Ker je zadnji navedeni riž tak, kot je požet, z ohranjeno zunanjo lusko, je za to predelavo potrebno vsaj luščenje.
- 62 Ker je luščenje postopek, ki se šteje za nezadosten, da bi riž pridobil status izdelka s poreklom, kot izhaja iz člena 47(1)(f) Delegirane uredbe 2015/2446 in točke 57 zgoraj, mora biti brušeni ali manj brušeni indijski riž proizveden v državi upravičenki iz neoluščenega riža, pridelanega v tej državi, da bi ga bilo mogoče opredeliti kot izdelek „s poreklom“ iz navedene države v smislu člena 22(1) in člena 33 Uredbe o GSP.
- 63 V obravnavani zadevi je torej obravnavani izdelek brušeni ali manj brušeni indijski riž s poreklom iz Kambodže in Mjanmara, proizveden iz tam pridelanega riža.

Pojem „podobni ali neposredno konkurenčni izdelki“ in opredelitev industrije Unije

- 64 Splošno sodišče uvodoma poudarja, da preiskave za uvedbo zaščitnih ukrepov v nasprotju s protidampinškim in protisubvencijskim področjem niso omejene na proizvajalce „podobnih izdelkov“ v Uniji. Obravnavati je treba tudi proizvajalce „neposredno konkurenčnih“ izdelkov.
- 65 Vsekakor Splošno sodišče tudi na protidampinškem področju nikoli ni sprejelo trditev, ki naj bi dokazovale, da mora „obravnavani izdelek“, ki je predmet preiskave, vključevati samo „podobne izdelke“ v smislu člena 1(4) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21; v nadaljevanju: protidampinška uredba), torej „izdel[ke], ki [so] identič[ni], se pravi v vseh pogledih enak[i] obravnavanemu izdelku, ali, če tak[ih] izdelk[ov] ni,

kak[i] drug[i] izdel[ki], ki, čeprav ni[so] enak[i] v vseh pogledih, ima[jo] značilnosti, ki zelo spominjajo na tiste, ki jih ima obravnavani izdelek“ (sklepni predlogi generalnega pravobranilca M. Watheleta v zadevi Portmeirion Group, C-232/14, EU:C:2015:583, točka 49).

- 66 Ker je bilo s sodno prakso tako potrjeno, da je treba v okviru protidampinške preiskave pojem „podobni izdelek“ razumeti široko, mora enako veljati za pojem „podobni ali neposredno konkurenčni izdelek“ na povezanem področju zaščitnih ukrepov.
- 67 V obravnavani zadevi je iz ugotovitev pod naslovom 2.2 izpodbijane uredbe in elementov iz spisa razvidno, da je Komisija menila, da je brušeni ali manj brušeni indijski riž, predelan iz neoluščenega riža, pridelanega v Uniji, „podoben ali neposredno konkurenčen izdelek“, ki ga je upoštevala pri presoji obstoja resnih težav proizvajalcev Unije.
- 68 Komisija se je pri določanju podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov oprla na osnovne fizikalne, tehnične in kemične lastnosti izdelkov, njihovo končno uporabo in njihove prodajne poti. Vendar je dodala dodatno merilo, in sicer merilo porekla surovine.
- 69 Komisija je, potem ko je uporabila merilo porekla za vse podobne ali neposredno konkurenčne izdelke, v uvodnih izjavah 22 in 23 izpodbijane uredbe industrijo Unije opredelila glede na poreklo dobav neoluščenega riža rižarnam Unije, namenjenega predelavi, in izključila pridelovalce, saj jih je štela le za dobavitelje surovin. Komisija je v svojih pisanjih in na obravnavi tako pojasnila, da je iz analize škode izključila tiste rižarne Unije, ki proizvajajo brušeni ali manj brušeni indijski riž iz uvoženega neoluščenega riža.
- 70 Prvič, glede pojma „podobni ali neposredno konkurenčni izdelki“ Splošno sodišče v zvezi s tem ugotavlja, da Uredba o GSP v členu 22(2) zgolj opredeljuje pojem „podobni izdelek“ kot izdelek, ki je identičen, torej v vseh pogledih enak obravnavanemu izdelku, če pa takega izdelka ni, drug izdelek, ki obravnavanemu izdelku sicer ni enak v vseh pogledih, vendar so njegove značilnosti zelo podobne značilnostim obravnavanega izdelka.
- 71 Glede na besedilo člena 22(1) in (2) uredbe o GSP je izdelek s poreklom iz države upravičenke ali obravnavani izdelek izhodišče za opredelitev „podobnega izdelka“. Kot izhaja iz točke 64 zgoraj, je treba, ker se Uredba o GSP nanaša tako na „podobne izdelke“ kot na „neposredno konkurenčne“ izdelke, za določitev „podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov“ uporabiti merila, enakovredna tistim, ki so upoštevana za določitev obravnavanega izdelka.
- 72 Vendar te določbe ni mogoče razumeti tako, da za podobne ali neposredno konkurenčne izdelke implicitno uporablja pravila o poreklu obravnavanega izdelka.
- 73 Ugotoviti je namreč treba, kot pravilno trdita tožeči stranki, da čeprav se je zakonodajalec Unije potrudil izrecno pojasniti pomen merila porekla za izdelke s poreklom iz države, upravičene do enega od preferencialnih tarifnih režimov, pa tega ni storil za izdelke proizvajalcev Unije. Izrecno sklicevanje na pravila o poreklu samo glede uvoženih izdelkov je v nasprotju z neobstojem pojasnila v tem smislu v zvezi s podobnimi ali neposredno konkurenčnimi izdelki.
- 74 Poleg tega iz uvodne izjave 23 in člena 33 Uredbe o GSP izrecno izhaja, da je namen pravil o poreklu, ki se uporabljajo za uvožene izdelke, zagotoviti, da ugodnosti sheme splošnih tarifnih preferencialov uživajo le države, ki so določene kot upravičenke do njih.

- 75 Besedilo člena 22(1) in (2) Uredbe o GSP je povsem drugačno, saj ne določa niti ne namiguje, da je treba pri analizi vpliva uvoza izdelka s poreklom iz države upravičenke na gospodarski ali finančni položaj proizvajalcev Unije v vseh okoliščinah upoštevati poreklo izdelkov, ki jih ti proizvajajo, in tako omejiti proizvajalce Unije, ki lahko uživajo zaščito iz te določbe.
- 76 Razlaga Komisije, v skladu s katero je poreklo izdelkov proizvajalcev Unije bistven dejavnik za določitev „podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov“, pa bi povzročila, da bi se nekaterim od teh proizvajalcev, ki proizvajajo izdelke, pri katerih je ena od sestavin uvožena ali pri katerih je bila surovina predelana, zaradi česar nimajo statusa „izdelkov s poreklom“ v smislu Delegirane uredbe 2015/2446, odvzela možnost, da zahtevajo sprejetje zaščitnih ukrepov ali da so vključeni v preiskavo za uvedbo zaščitnih ukrepov samo zato, ker njihov izdelek ni „izdelek s poreklom“ iz Unije tako kot obravnavani izdelki. Ni mogoče sprejeti, da bi zakonodajalec Unije želel tako omejitev.
- 77 Komisija torej napačno meni, da je treba za „podobne ali neposredno konkurenčne izdelke“ uporabiti pogoj porekla izdelkov, uvoženih iz držav, upravičenih do tarifnih preferencialov, v smislu člena 33 Uredbe o GSP in Delegirane uredbe 2015/2446.
- 78 Drugič, da bi se ugotovilo, kaj je treba razumeti s pojmom „podobni ali neposredno konkurenčni izdelki“ v smislu Uredbe o GSP, se je treba zgledovati po upoštevni merilih za določitev, med drugim, „podobnega izdelka“ ali „zadevnega izdelka“ na podlagi protidampinške uredbe, ker je – tako kot na protidampinškem področju – namen meril za določitev v okviru preiskave za uvedbo zaščitnih ukrepov v bistvu zagotoviti obstoj zadostne stopnje konkurence med obravnavanim izdelkom in podobnim ali neposredno konkurenčnim izdelkom (glej po analogiji sodbo z dne 25. januarja 2017, Rusal Armenal/Svet, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, točka 150).
- 79 To velja še toliko bolj v obravnavani zadevi, ker – kot je navedeno v točkah 64 in 65 zgoraj – preiskave za uvedbo zaščitnih ukrepov niso omejene na proizvajalce „podobnih izdelkov“, saj je treba upoštevati tudi proizvajalce „neposredno konkurenčnih“ izdelkov.
- 80 Namen opredelitve podobnega ali neposredno konkurenčnega izdelka v okviru preiskave za uvedbo zaščitnih ukrepov je pomoč pri pripravi seznama izdelkov proizvajalcev Unije, ki bodo po potrebi predmet ocene škode. Pri tem lahko Komisija upošteva več dejavnikov, kot so fizične, tehnične in kemične lastnosti izdelkov, njihova uporaba, njihova medsebojna zamenljivost, kako jih dojemajo potrošniki, prodajne poti, postopek proizvodnje, stroški proizvodnje in kakovost (glej po analogiji sodbi z dne 11. julija 2013, Hangzhou Duralamp Electronics/Svet, T-459/07, neobjavljena, EU:T:2013:369, točka 69 in navedena sodna praksa, in z dne 25. januarja 2017, Rusal Armenal/Svet, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, točka 151 in navedena sodna praksa).
- 81 Iz tega nujno izhaja, da je izdelke, ki niso enaki obravnavanemu izdelku, mogoče združiti v isto opredelitev podobnega ali neposredno konkurenčnega izdelka, tako da so skupaj predmet preiskave za uvedbo zaščitnih ukrepov (glej po analogiji sodbo z dne 28. februarja 2017, JingAo Solar in drugi/Svet, T-158/14, T-161/14 in T-163/14, neobjavljena, EU:T:2017:126, točka 86 in navedena sodna praksa).
- 82 Podobnost izdelkov je treba izmeriti ob upoštevanju zlasti preferenc končnih uporabnikov, saj je povpraševanje predelovalnih podjetij po osnovnem izdelku odvisno od povpraševanja končnih uporabnikov (glej po analogiji sodbo z dne 15. oktobra 1998, Industrie des poudres sphériques/Svet, T-2/95, EU:T:1998:242, točka 213).

- 83 Glede na te ugotovitve je treba preučiti utemeljenost vključitve določenega izdelka na seznam podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov ali njegove izključitve s tega seznama.
- 84 Odločilno vprašanje v obravnavani zadevi je torej, ali je brušeni ali manj brušeni indijski riž, proizveden v Uniji, ne glede na poreklo neoluščenega riža, iz katerega je predelan, podoben ali neposredno konkurenčen brušenemu ali manj brušenemu indijskemu rižu s poreklom iz Kambodže. Kot izhaja iz točk 71 in od 78 do 82 zgoraj, je treba za to preučiti več dejavnikov, kot so lastnosti, uporaba in prodajne poti tega riža glede na lastnosti, uporabo in prodajne poti brušenega ali manj brušenega indijskega riža s poreklom iz Kambodže ter njuno medsebojno zamenljivost.
- 85 Ker je Komisija že ugotovila, da to velja za brušeni ali manj brušeni indijski riž, predelan iz neoluščenega riža, pridelanega v Uniji, je treba preučiti, ali enako velja za brušeni ali manj brušeni indijski riž, proizveden v Uniji iz uvoženega neoluščenega riža.
- 86 V zvezi s tem pa Splošno sodišče ugotavlja, da ima brušeni ali manj brušeni indijski riž, predelan iz neoluščenega riža, uvoženega v Unijo, enake osnovne fizikalne, tehnične in kemične lastnosti, da je namenjen enaki končni uporabi, da ga obdelujejo isti gospodarski subjekti, da se prodaja prek istih prodajnih poti in da konkurira brušenemu ali manj brušenemu rižu, predelanem iz neoluščenega riža, pridelanega v Uniji.
- 87 Po eni strani je namreč Komisija v uvodni izjavi 64 izpodbijane uredbe navedla, da potrošniki na splošno ne razlikujejo med izdelki Unije in uvoženimi izdelki ter da potrošnikom, ki kupujejo riž pri trgovcih na drobno, poreklo riža večinoma ni znano.
- 88 Komisija je poleg tega v uvodni izjavi 18 izpodbijane uredbe navedla, da imata brušeni ali manj brušeni indijski riž, proizveden v Uniji, in uvoženi riž enake osnovne fizikalne, tehnične in kemične lastnosti, da se uporabljata enako in da se prodajata prek podobnih ali enakih prodajnih poti isti vrsti kupcev. Poudariti pa je treba, da če ima indijski riž, proizveden v tretji državi iz neoluščenega riža s poreklom iz te države, enake osnovne lastnosti kot indijski riž, proizveden v Uniji iz neoluščenega riža s poreklom iz Unije, mora enako veljati za indijski riž, proizveden v Uniji iz neoluščenega riža, uvoženega iz tretje države.
- 89 Po drugi strani, kot je razvidno iz odgovorov na vprašanja Splošnega sodišča na obravnavi in iz zapisnika obravnave, v obravnavani zadevi ni sporno, da je z vidika rižarn brušeni ali manj brušeni indijski riž zamenljiv in nadomestljiv z drugim brušenim ali manj brušenim indijskim rižem ne glede na njegovo poreklo, saj lahko rižarne predelajo tako riž, proizveden v Uniji, kot uvožen riž. Komisija je poleg tega na obravnavi navedla, da gre za enak izdelek, saj je drugačno le poreklo.
- 90 Brušeni ali manj brušeni indijski riž ima torej ne glede na poreklo surovine, iz katere je predelan, enake osnovne fizikalne, tehnične in kemične lastnosti ter enako uporabo. Drugače povedano, brušeni ali manj brušeni indijski riž je zamenljiv ali nadomestljiv z drugim brušenim ali manj brušenim indijskim rižem, tako za rižarne v Uniji kot za potrošnike.
- 91 Tako je treba brušeni ali manj brušeni indijski riž, proizveden v Uniji, ne glede na poreklo surovine, iz katere je bil predelan, opredeliti kot izdelek, ki je podoben ali neposredno konkurenčen brušenemu ali manj brušenemu indijskemu rižu s poreklom iz Kambodže.

- 92 Ker je morala Komisija pri analizi upoštevati vse proizvajalce Unije, ki proizvajajo podobne ali neposredno konkurenčne izdelke, da bi dobila zanesljivo predstavo o njihovem gospodarskem položaju, je morala v okviru analize učinkov uvoza indijskega riža s poreklom iz Kambodže na cene industrije Unije upoštevati vse rižarne v Uniji, ki proizvajajo brušeni ali manj brušeni indijski riž, ne glede na poreklo neolusčenega riža, ki ga predelujejo. V obravnavani zadevi ni tako.
- 93 Kot pravilno navajata tožeči stranki, je napačna opredelitev proizvajalcev Unije povzročila napako tudi pri analizi obstoja resnih težav, ker je Komisija del proizvajalcev izključila iz ocene škode.
- 94 Kakršna koli drugačna razlaga bi Komisiji dala možnost vplivanja – in to samovoljno – na rezultat izračuna stopenj nelojalnega nižanja prodajnih cen, tako da bi izključila eno ali več vrst zadevnega izdelka in s tem določene proizvajalce Unije.
- 95 Tretjič, Splošno sodišče poudarja, da je namen omejitve, ki jo je Komisija uporabila za pojem „proizvajalci podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov v Uniji“, zgolj na rižarne Unije, ki predelujejo indijski riž s poreklom iz Unije, dejansko, in to posredno, v analizo škode, pripisane rižarnam, vključiti pridelovalce Unije. Komisija je namreč s tem, da je omejila opredelitev proizvajalcev Unije, ki jih je treba upoštevati pri oceni škode glede na poreklo surovine, predelane v brušeni ali manj brušeni indijski riž, *de facto* razširila obseg zaščite na pridelovalce Unije, saj se riž, pridelan v Uniji, dejansko nanaša le nanje. Take razlage pa ni mogoče utemeljiti glede na opredelitev industrije Unije iz uvodnih izjav 22 in 23 izpodbijane uredbe, ki se izrecno nanaša le na rižarne Unije.
- 96 Komisija bi lahko v okviru svoje široke diskrecijske pravice izrecno razširila opredelitev industrije Unije na pridelovalce podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov, kot jo je med preiskavo pozvala Italijanska republika. Vendar bi jih morala pri tem izrecno vključiti v analizo škode in predložiti dokaze o resnih težavah, s katerimi se srečujejo ali bi se lahko srečevali.
- 97 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je Komisija napačno uporabila pravo in storila očitno napako pri presoji s tem, da je samovoljno omejila področje svoje preiskave v zvezi s škodo, povzročeno industriji Unije, le na rižarne, ki obdelujejo brušeni ali manj brušeni indijski riž, predelan iz neolusčenega riža, pridelanega v Uniji.
- 98 Poleg tega ni mogoče sprejeti trditev Komisije, da bi preiskava za uvedbo zaščitnih ukrepov kljub tem napakam vodila do enakega sklepa.
- 99 V skladu s sodno prakso je treba namreč zakonitost akta Unije presojati glede na dejanske in pravne okoliščine, ki so obstajale na dan sprejetja tega akta, tako da Splošno sodišče ne more nadomestiti razlogov, navedenih v postopku preiskave, z drugimi razlogi, ki so bili prvič navedeni pred njim (glej sodbi z dne 3. septembra 2015, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Komisija, C-398/13 P, EU:C:2015:535, točka 22 in navedena sodna praksa, in z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet, T-442/12, EU:T:2017:372, točka 153 in navedena sodna praksa). Taki razlogi, ki so bili prvič navedeni pred Splošnim sodiščem, so presoje Komisije v njenih pisanjih in na obravnavi, ki se nanašajo na to, da je bil obseg uvoza indijskega riža v Unijo majhen.
- 100 Očitke tožečih strank, ki se nanašajo na to, da je Komisija napačno razlagala pojem „proizvajalci podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov v Uniji“, je torej treba sprejeti.

- 101 Vendar bo Splošno sodišče podredno preučilo tudi trditve tožečih strank, ki se nanašajo na analizo nelojalnega nižanja prodajnih cen in prilagoditve, ki so bile vanjo vnesene, ter na kršitev njune pravice do obrambe.

Očitki v zvezi z analizo nelojalnega nižanja prodajnih cen in prilagoditvami

- 102 Tožeči stranki v bistvu zatrjujeta kršitev člena 22(1) in (2) ter člena 23 Uredbe o GSP, ker naj bi Komisija pri primerjavi cen uvoza iz Kambodže s cenami Unije napačno prilagodila cene Unije in se pri prilagoditvi stroškov po uvozu oprla na nezanesljive podatke.
- 103 V zvezi s tem tožeči stranki trdita, da nič ne podpira trditve Komisije, da čeprav se proizvodnja brušenega ali manj brušenega riža izvaja na jugu Evrope, konkurenca v zvezi s tem poteka predvsem na severu. Podatki Eurostata o uvozu iz Kambodže in nekateri odgovori na vprašalnike, ki jih je poslala Komisija, kažejo, da znaten del uvoza zadeva južno Evropo. Prilagoditev vseh cen Unije bi tako povzročila, da primerjava s cenami uvoza iz Kambodže ne bi bila poštena, ker te niso bile enako prilagojene. Po mnenju tožečih strank bi Komisija torej morala primerjati cene Kraljevine Kambodže po uvozu s cenami franko tovarna rižarn v Uniji.
- 104 Tožeči stranki dodajata, da je na protidampinškem področju prilagoditev stroškov prevoza mogoča le v izjemnih okoliščinah in mora biti omejena na prodajo, na katero se navedene okoliščine posebej nanašajo. V obravnavani zadevi pa naj nobena izjemna okoliščina ne bi upravičevala odstopanja od običajne metode izračuna nelojalnega nižanja prodajnih cen. Vsekakor bi morala Komisija opredeliti delež prodaje industrije Unije, ki upravičuje prilagoditev.
- 105 Tožeči stranki poleg tega izpodbijata veljavnost in zanesljivost izvirnih podatkov, na katere se je Komisija oprla pri ugotovitvi, da so stroški prevoza v Uniji enotno znašali 49 EUR na tono in da so stroški po uvozu iz Kambodže ustrezali približno 2 % uvozne cene. Glede zadnjenavedenih trdita, da tudi če bi se Komisija oprla na podatke, zbrane v preiskavi za uvedbo zaščitnih ukrepov glede satsuma mandarin iz leta 2004, obravnavani stroški niso aktualni, pogoji za prevoz satsuma mandarin pa se razlikujejo od pogojev za prevoz riža.
- 106 Komisija trdi, da Uredba o GSP ne zahteva nobene analize nelojalnega nižanja prodajnih cen, saj se člen 22(1) navedene uredbe nanaša le na uvoz „v količinah in/ali po cenah“, ki povzročajo resne težave. Zato naj bi bila zahtevani dokazni standard in stopnja podrobnosti take analize v preiskavi, opravljeni v okviru Uredbe o GSP, nižja kot v okviru protidampinške preiskave.
- 107 Komisija v zvezi s prilagoditvijo cen Unije trdi, da konkurenca med indijskim rižem s poreklom iz Unije in indijskim rižem s poreklom iz Kambodže poteka na severu Evrope, ne glede na to, ali se okoliščine obravnavane zadeve štejejo za izjemne ali ne. Dejstvo, da na jugu Evrope uživajo predvsem japonski riž, medtem ko na severu dajejo prednost indijskemu rižu, naj bi bilo očitno dejstvo, ki ga ponazarja geografska porazdelitev izvoza indijskega riža iz Kambodže v Unijo. Ta prilagoditev v višini 49 EUR na tono naj bi poleg tega temeljila na objektivnih dokazih in naj bi bila običajna praksa, tudi v protidampinških postopkih.
- 108 Dodaja, da tudi če prilagoditev stroškov prevoza v Uniji ne bi bila upoštevana, bi kamboške cene vsekakor povzročile nelojalno nižanje prodajnih cen proizvajalcev Unije za najmanj 5,4 % pri prodaji v razsutem stanju in za 8,5 % pri prodaji v pakiranjih, kar bi skupaj z drugimi dejavniki, ki jih je preučila Komisija, zadostovalo za dokaz obstoja resnih težav v smislu člena 22 Uredbe o GSP.

- 109 Komisija v zvezi s prilagoditvijo uvoznih cen pojasnjuje, da se je, ker tožeči stranki nista navedli konkretnega zneska stroškov po uvozu, oprla na podatke iz leta 2014, ki izhajajo iz pregleda zaradi izteka protidampinskih ukrepov, uvedenih za določene pripravljene ali konzervirane agrume.
- 110 Italijanska republika se pridružuje trditvam Komisije in dodaja, da bi lahko presoja resnih težav temeljila izključno na obsegu in tržnih deležih. Člen 22 Uredbe o GSP naj poleg tega ne bi zahteval, da je vzrok resnih težav, ki jih je ugotovila Komisija, izključni niti da je zanesljiv.
- 111 Družba Ente Nazionale Risi se v bistvu pridružuje trditvam Komisije.
- 112 Splošno sodišče ugotavlja, da iz člena 22(1) v povezavi s členom 23(j) Uredbe o GSP izhaja, da so cene uvoženih izdelkov in podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov eden od bistvenih dejavnikov, ki jih lahko Komisija med drugim upošteva pri analizi, katere namen je ugotoviti obstoj resnih težav, ki jih zadevni uvoz povzroča ali bi jih lahko povzročil proizvajalcem Unije.
- 113 Uredba o GSP pa ne vsebuje opredelitve pojma cene in ne določa izrecne obveznosti izvedbe analize nelojalnega nižanja prodajnih cen niti metode izračuna v zvezi z določitvijo učinka uvoza zadevnega izdelka na industrijo Unije.
- 114 Nasprotno pa se člena 22 in 23 Uredbe o GSP nanašata na pogoje, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, da količine in/ali cene uvoza zadevnega izdelka povzročajo ali bi lahko povzročile resne težave proizvajalcem Unije, ki proizvajajo podobne ali neposredno konkurenčne izdelke, in nazadnje ponovno uvesti dajatve skupne carinske tarife, da bi se začasno ustavilo poslabševanje gospodarskega in/ali finančnega položaja proizvajalcev Unije.
- 115 Ugotoviti je torej treba, da ne obstaja ena, ampak več analitičnih metod, na podlagi katerih je mogoče oceniti, ali so izpolnjeni pogoji iz členov 22 in 23 Uredbe o GSP. Izbira med različnimi metodami izračuna pa predpostavlja presojo zapletenih gospodarskih razmer, tako da ima Komisija določeno diskrecijsko pravico pri izbiri metode, v skladu s katero je treba preveriti, ali so ti pogoji izpolnjeni.
- 116 Vendar Splošno sodišče opozarja, da čeprav Sodišče Komisiji priznava široko polje proste presoje na zapletenem gospodarskem področju, to ne pomeni, da se mora sodišče Unije vzdržati nadzora nad razlago podatkov gospodarske narave, ki jo poda Komisija.
- 117 Kot namreč izhaja iz sodne prakse, navedene v točki 42 zgoraj, mora sodišče Unije med drugim preveriti ne le vsebinsko pravilnost navedenih dokazov, njihovo zanesljivost in doslednost, temveč tudi, ali ti dokazi vsebujejo vse upoštevne podatke za presojo zapletenega položaja in ali lahko utemeljijo iz njih izvedene sklepe.
- 118 V obravnavani zadevi je iz uvodnih izjav 61, 64, 76 in 77 izpodbijane uredbe razvidno, da se je Komisija oprla tako na količine kot na cene uvoza brušenega ali manj brušenega indijskega riža s poreklom iz Kambodže pri ugotovitvi, da so te povzročale resne težave proizvajalcem podobnih ali neposredno konkurenčnih izdelkov v Uniji, kar je poleg tega potrdila na obravnavi.
- 119 V zvezi s tem je Komisija, kot je bilo navedeno v točkah od 13 do 21 zgoraj, opravila analizo nelojalnega nižanja prodajnih cen, v skladu s katero je v dokumentu o splošnem razkritju prikazala nelojalno nižanje prodajnih cen Unije s cenami uvoza iz Kambodže v višini 22 %.

- 120 Kraljevina Kambodža je po posredovanju tega dokumenta med drugim vprašala, ali so bili stroški po uvozu upoštevani pri izračunu stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen. Komisija je v odgovor na stališča zainteresiranih strani, med njimi tudi stališča Kraljevine Kambodže, ponovno pregledala svoje izračune nelojalnega nižanja prodajnih cen in prilagodila, prvič, cene industrije Unije, da bi se upošteval enoten znesek 49 EUR na tono za stroške prevoza riža z juga na sever Evrope, in drugič, uvozne cene ob upoštevanju stroškov po uvozu, ocenjenih na približno 2 % uvozne cene. Potem ko je navedla, da je upoštevala tudi razlike v ravni trgovanja in primerjala prodajne cene brušenega riža, ki se trži v razsutem stanju, s cenami riža, prodanega v pakiranjih, je ugotovila, da je nelojalno nižanje prodajnih cen znašalo 13 % za prodajo v razsutem stanju in 14 % za prodajo v pakiranjih.
- 121 Prvič, Splošno sodišče ugotavlja, da ugotovitve Komisije v zvezi s poslabšanjem gospodarskega položaja industrije Unije, ki ga je povzročil uvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže, kljub takim prilagoditvam, ki so bile opravljene v upravnem postopku, temeljijo na nelojalnem nižanju prodajnih cen pred prilagoditvijo, in sicer nelojalnem nižanju prodajnih cen v višini 22 %, kot je razvidno iz uvodnih izjav 56, 60 in 63 izpodbijane uredbe.
- 122 Res je, da je Komisija v odgovorih na vprašanja, ki jih je Splošno sodišče postavilo v okviru ukrepov procesnega vodstva, navedla, da ni popravila teh navedb o nelojalnem nižanju prodajnih cen v višini 22 % in da je treba stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen, navedene v uvodnih izjavah 56, 60 in 63 izpodbijane uredbe, razumeti tako, da pomenijo 13 % za prodajo v razsutem stanju in 14 % za prodajo v pakiranjih. Kljub temu Splošno sodišče poudarja, da čeprav sta uvodni izjavi 56 in 60 izpodbijane uredbe enaki uvodnima izjavama 41 in 44 dokumenta o splošnem razkritju, je bila uvodna izjava 63 izpodbijane uredbe dodana naknadno, in da je Komisija ob sprejetju izpodbijane uredbe upoštevala nelojalno nižanje prodajnih cen v višini 22 %.
- 123 Komisija je torej napačno ugotovila dejansko stanje s tem, da je v izpodbijani uredbi ugotovila, da se je položaj industrije Unije z gospodarskega vidika poslabšal, ker je utrpela znatno nelojalno nižanje prodajnih cen v višini 22 %.
- 124 Drugič, Splošno sodišče opozarja, da mora, kot pravilno trdi Komisija, stran, ki zahteva prilagoditve, s katerimi naj bi uvozne cene postale primerljive s cenami industrije Unije zaradi določitve stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen, predložiti dokaz, da je njena zahteva upravičena. Če torej proizvajalec zahteva, da se opravi prilagoditev, načeloma navzdol, mora navesti in dokazati, da so pogoji za odobritev take prilagoditve izpolnjeni (glej po analogiji sodbo z dne 26. oktobra 2016, PT Musim Mas/Svet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, točka 82 in navedena sodna praksa; glej v tem smislu tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca P. Mengozzija v združenih zadevah Changshu City Standard Parts Factory in Ningbo Jinding Fastener/Svet, C-376/15 P in C-377/15 P, EU:C:2016:928, točka 97 in navedena sodna praksa).
- 125 Prav tako se mora Komisija, kadar meni, da mora opraviti prilagoditev, opreti na dokaze ali vsaj na skladne indice, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti obstoj dejavnika, zaradi katerega se opravi prilagoditev, in določiti njegov vpliv na primerljivost cen (glej v tem smislu sodbi z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točki 58 in 61 ter navedena sodna praksa, in z dne 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP/Svet, T-249/06, EU:T:2009:62, točka 180 in navedena sodna praksa).

- 126 V obravnavani zadevi je Komisija v uvodnih izjavah 34 in 35 izpodbijane uredbe navedla, da je Kraljevina Kambodža „podvomil[a] v metodologijo, ki jo je Komisija uporabila za izračun stopenj nelojalnega nižanja prodajnih cen“, da „[je] trdil[a], da stroški po uvozu niso bili dodani za izračun kamboške izvozne cene“, in da se je „[g]lede na [prejete] trditve [...] Komisija odločila, da bo v največji možni meri pregledala svoje izračune nelojalnega nižanja prodajnih cen, da bi vključila ustrezne stroške po uvozu ali stroške prevoza“.
- 127 Ugotoviti je torej treba, da se je Komisija po pripombah na dokument o splošnem razkritju strinjala, da je treba opraviti prilagoditve analize nelojalnega nižanja prodajnih cen. V skladu s sodno prakso, navedeno v točkah 42 in 125 zgoraj, se je torej morala opreti na dokaze ali skladne indice, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti obstoj dejavnikov, za katere so bile opravljene prilagoditve, in določiti njihov vpliv na primerljivost cen. Splošno sodišče pa mora preučiti zanesljivost, doslednost in upoštevnost dokazov, ki jih Komisija navaja v podporo svojim sklepom.
- 128 V zvezi s tem se izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen uvoza opravi za ugotovitev obstoja škode, ki jo je utrpela industrija Unije zaradi tega uvoza, ter se uporabi širše za ocenitev te škode in določitev stopnje škode, in sicer stopnje odprave navedene škode. Objektivna preučitev vpliva uvoza zahteva, da se izvede poštena primerjava med ceno zadevnega izdelka in ceno podobnega izdelka navedene industrije pri prodaji na ozemlju Unije. Da se zagotovi poštena primerjava, je treba cene primerjati na isti ravni trgovanja. Primerjava med cenami na različnih ravneh trgovanja, to je, da se ne vključijo vsi stroški, ki so povezani z ravno trgovanja in ki jih je treba upoštevati, nujno privede do umetnih rezultatov, ki ne omogočajo pravilne ocene škode za industrijo Unije. Taka poštena primerjava je pogoj zakonitosti izračuna škode za to industrijo (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 10. aprila 2019, Jindal Saw in Jindal Saw Italia/Komisija, T-300/16, EU:T:2019:235, točka 239 in navedena sodna praksa).
- 129 Prvič, glede prilagoditve cen Unije zaradi upoštevanja stroškov prevoza z juga na sever Evrope v enotni višini 49 EUR na tono Splošno sodišče opozarja, da je bila praksa primerjave cen „franko tovarna“ brez stroškov prevoza izdelkov industrije Unije s cenami „CIF“ (stroški, zavarovanje in prevoznina) meja Unije večkrat priznana v sodni praksi (glej po analogiji sodbi z dne 30. novembra 2011, Transnational Company „Kazchrome“ in ENRC Marketing/Svet in Komisija, T-107/08, EU:T:2011:704, točka 55, in z dne 10. aprila 2019, Jindal Saw in Jindal Saw Italia/Komisija, T-300/16, EU:T:2019:235, točke od 243 do 249; sklepni predlogi generalnega pravobranilca G. Slynnja v zadevi Francija/Komisija, 181/85, EU:C:1986:491, točki 708 in 709).
- 130 Komisija se v fazi postopka pred Splošnim sodiščem sklicuje na izjemne okoliščine, ki upravičujejo tako prilagoditev, katere namen je upoštevanje stroškov, potrebnih za to, da bi izdelek pripeljali do kraja, kjer poteka konkurenca, in sicer na sever Evrope, ter napotuje na svojo prakso iz Izvedbene uredbe (EU) 2019/1688 z dne 8. oktobra 2019 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz mešanic sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, Trinidada in Tobaga ter Združenih držav Amerike (UL 2019, L 258, str. 21) in Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2019/576 z dne 10. aprila 2019 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz mešanic sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, Trinidada in Tobaga ter Združenih držav Amerike (UL 2019, L 100, str. 7).
- 131 Kot pa pravilno trdita tožeči stranki, je Komisija v uvodnih izjavah od 108 do 110 Izvedbene uredbe 2019/1688 ter v uvodnih izjavah 127 in 129 Izvedbene uredbe 2019/576 pojasnila, da je njena običajna praksa primerjava cen CIF meja Unije proizvajalcev izvoznikov s ceno franko tovarna proizvajalcev Unije. Iz teh uvodnih izjav je razvidno tudi, da Komisija odstopi od tega

standardnega pristopa in prilagodi določeno prodajo industrije Unije, če to upravičujejo izjemne okoliščine. Navaja, da lahko torej prilagoditev omeji na delež prodaje, na katerega se nanaša izjemni položaj.

- 132 V obravnavani zadevi Komisija v izpodbijani uredbi nikakor ne zatrjuje obstoja takih izjemnih okoliščin, ki bi upravičevale, da bi bilo treba pri prodaji indijskega riža v Uniji upoštevati stroške prevoza z juga na sever Evrope. Na okoliščine obravnavane zadeve se sklicuje šele v fazi duplike, medtem ko se je na take posebne okoliščine sklicevala v samem besedilu izvedbenih uredb, ki jih navaja.
- 133 Poleg tega Komisija ni predložila nobenega zanesljivega in upoštevnega dokaza ali indica v podporo svoji trditvi, da je „očitno dejstvo“, da je kraj, kjer poteka konkurenca v zvezi z indijskim rižem v Uniji, severna Evropa, tako da je bilo treba upoštevati cene industrije Unije po prevozu celotnega brušenega ali manj brušenega indijskega riža z juga na sever Evrope in ne prilagoditi stroške prevoza glede na delež prodaje riža na različnih geografskih območjih Unije.
- 134 Najprej, čeprav je Komisija v uvodni izjavi 36 izpodbijane uredbe navedla, da sta „jug“ Evrope Italija in Španija, ga je namreč v odgovoru na tožbo opredelila kot Italijo, Španijo in Grčijo, ki jim je nato dodala še Portugalsko.
- 135 Dalje, Komisija je v odgovor na vprašanja, ki jih je postavilo Splošno sodišče v okviru ukrepov procesnega vodstva, predložila dve publikaciji, v katerih naj bi bilo to „očitno“ dejstvo omenjeno in pojasnjeno s statističnimi podatki.
- 136 Splošno sodišče po eni strani ugotavlja, da gre za informativni pregled o rižu, ki ga je izdala Komisija in v katerem je navedeno, ne da bi bila ta trditev podprta z dokazi, da je „indijski riž (dolgozrnati) ‚tradicionalni‘ azijski riž, ki predstavlja [približno] 25 % proizvodnje riža v Uniji in se potroši predvsem na severu Evrope“.
- 137 Po drugi strani je Komisija predložila preglednico, objavljeno v članku iz decembra 1995, ki se nanaša na kakovost riža v Uniji in podaja številčno oceno potrošnje indijskega in japonskega riža v letih 1993 in 1994 za vsako od dvanajstih držav, ki so bile takrat članice Unije.
- 138 Čeprav so v tej preglednici predstavljene navade v zvezi s potrošnjo riža v Uniji pred 30 leti, se lahko take navade bistveno spremenijo, kot sta tožeči stranki pravilno navedli v svojih stališčih o odgovorih Komisije in na obravnavi. Iz tega dokumenta je prav tako razvidno, da Italija, Španija, Grčija in Portugalska ohranijo približno 11,8 % potrošnje indijskega riža Unije, Komisija pa je sama priznala, da gre 12 % uvoza iz Kambodže v te države na „jugu“.
- 139 Nazadnje, čeprav Komisija v uvodni izjavi 36 izpodbijane uredbe navaja, da se je oprla na informacije iz pritožbe, ki so bile preverjene med preiskavo na kraju samem, je treba ugotoviti, da pritožba Italijanske republike ne vsebuje nobene informacije o stroških prevoza v Uniji v takem znesku in da preverjanja, ki naj bi jih Komisija opravila med preiskavo na kraju samem, niso del spisa.
- 140 Komisija je v odgovoru na tožbo pojasnila, da so objektivni dokazi, ki upravičujejo prilagoditev stroškov prevoza v Uniji v višini 49 EUR na tono, in sicer izjava italijanskega združenja rižarn (AIRI), ki je bila preverjena na kraju samem pri dveh italijanskih rižarnah iz vzorca, v spisu, vendar tožečim strankam niso bili dostopni zaradi zahteve za zaupno obravnavanje. Dodala je, da

tudi če ne bi bilo prilagoditve za stroške prevoza, bi analiza pokazala, da je obstajalo nelojalno nižanje prodajnih cen proizvajalcev Unije, ki je znašalo vsaj 5,4 % za prodajo v razsutem stanju in 8,5 % za prodajo v pakiranjih.

- 141 Res je, da je dostop strank do informacij v zvezi z odločbami Komisije na podlagi člena 17(3) Delegirane uredbe izrecno omejen z zaupnostjo teh informacij, kot je razvidno iz točke 171 spodaj. Načela, ki urejajo pravico strank do obveščenosti, morajo biti zato usklajena s spoštovanjem načela varstva zaupnosti in zlasti z obveznostjo institucij Unije, da spoštujejo poslovno skrivnost (glej po analogiji sklepne predloge generalnega pravobranilca G. Pitruzzelle v zadevi Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:159, točka 61 in navedena sodna praksa).
- 142 Vendar je treba v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 99 zgoraj, zakonitost akta Unije presojati glede na dejanske in pravne okoliščine, ki so obstajale na dan, ko je bil akt sprejet, tako da Splošno sodišče razlogov, navedenih v postopku preiskave, ne more nadomestiti z drugimi razlogi, ki so bili prvič navedeni pred njim. To pa velja za presoje Komisije v njenih pisanjih, s katerimi brez dodatnih pojasnil trdi, da bi ob neobstoju prilagoditve prevoznih stroškov cene uvoza iz Kambodže vseeno povzročile nelojalno nižanje prodajnih cen proizvajalcev Unije za vsaj 5,4 % pri prodaji v razsutem stanju in za 8,4 % pri prodaji v pakiranjih.
- 143 Zavrnitve razkritja zadevnih informacij poleg tega ni mogoče utemeljiti z razlogom, navedenim v postopku pred Splošnim sodiščem (glej v tem smislu sodbo z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet, T-442/12, EU:T:2017:372, točka 153).
- 144 Vsekakor je bilo že razsojeno, da informacije, potrebne za presojo, ali je bila glede na strukturo trga sporna prilagoditev primerna, niso zaupni podatki, ker gre za to, da je treba opredeliti in utemeljiti raven trgovanja z izdelki Unije, ki ustreza ravni trgovanja z uvoženimi izdelki, ter opraviti ustrezno prilagoditev, da bi se upoštevali vsi pripadajoči stroški (glej po analogiji sodbo z dne 17. februarja 2011, Zhejiang Xinshiji Foods in Hubei Xinshiji Foods/Svet, T-122/09, neobjavljena, EU:T:2011:46, točka 86).
- 145 Komisija se torej ne more veljavno sklicevati na zaupnost vseh informacij, na podlagi katerih je bilo mogoče določiti prilagoditev stroškov prevoza v Uniji v enotni višini 49 EUR na tono.
- 146 Splošno sodišče poleg tega ugotavlja, da je Komisija 8. februarja 2022 zaradi vprašanj in zahteve Splošnega sodišča za predložitev dokumenta v okviru ukrepov procesnega vodstva ponovila, da je izjava združenja AIRI zaupna.
- 147 Vendar je 10. februarja 2022 navedla, da je pridobila potrditev združenja AIRI, da ob upoštevanju časa, ki je pretekel od upravnega postopka, zahteva za zaupno obravnavanje izjave o stroških prevoza ne obstaja več. Dodala je, da bo navedeno izjavo predložila 18. februarja 2022 v odgovorih na vprašanja Splošnega sodišča in da bodo vse stranke lahko dostopale do nje.
- 148 Iz elementov spisa pa je razvidno, da je Komisija predložila le izmenjavo elektronskih dopisov med njo in družbo Ente Nazionale Risi, v katerih je posnetek zaslona, ki prikazuje preglednico stroškov prevoza riža v razsutem stanju in v velikih vrečah. V njej je navedeno, da znesek 49 EUR ustreza stroškom prevoza riža v velikih vrečah iz Italije v Belgijo. Nasprotno pa izvirni dokument, iz katerega ti podatki izhajajo, ali izračuni, na podlagi katerih so bili ti podatki dobljeni, Splošnemu sodišču niso bili posredovani.

- 149 Geografska porazdelitev, na kateri temelji „očitno dejstvo“, da konkurenca v zvezi z brušenim ali manj brušenim indijskim rižem v Uniji poteka na severu Evrope, torej ni podprta z zanesljivimi in upoštevničnimi dokazi. Enako velja za odločitev Komisije, da za celotno proizvodnjo indijskega riža v Uniji uporabi enotno stopnjo 49 EUR na tono za stroške prevoza, ne da bi prilagoditev omejila na določen delež prodaje brušenega in manj brušenega indijskega riža v Uniji, ki dejansko zahteva tak prevoz z juga na sever Evrope.
- 150 Drugič, glede prilagoditve uvoznih cen je Komisija v uvodni izjavi 36 izpodbijane uredbe navedla, da se je oprla na „podatk[e], pridobljen[e] v okviru prejšnje preiskave v zvezi z drugim živilskim izdelkom, tj. satsuma mandarinami“. Ni pa predložila zanesljivega in skladnega dokaza niti skladnega indica o zadevni preiskavi in podatkih, na podlagi katerih je bilo ugotovljeno, da je treba stroške po uvozu v obravnavani zadevi oceniti na približno 2 % uvozne cene.
- 151 Čeprav sta tožeči stranki predpostavljali, da je šlo za preiskavo iz let 2003/2004, in navedli očitke v zvezi z uporabo takih prejšnjih podatkov, je namreč Komisija v odgovoru na tožbo to predpostavko zavrnila in pojasnila, da je šlo za podatke iz leta 2014, ki izhajajo iz pregleda zaradi izteka protidampinških ukrepov, uvedenih za določene pripravljene ali konzervirane agrume.
- 152 Res je, da je bilo že v zadevi v zvezi z uvozom pripravljenih ali konzerviranih agrumov s poreklom iz Kitajske ugotovljeno, da je bila prilagoditev v višini 2 % uvozne cene majhna, tako da je bilo razumno domnevati, da je zajemala le stroške, nastale do prihoda blaga v skladišče uvoznika (sodba z dne 17. februarja 2011, Zhejiang Xinshiji Foods in Hubei Xinshiji Foods/Svet, T-122/09, neobjavljena, EU:T:2011:46, točka 85).
- 153 Vendar tudi ob predpostavki, da bi tožeči stranki morali razumeti, da je bila zadevna prilagoditev rezultat preiskave iz leta 2014 in je zajemala le stroške, ki so nastali do prihoda blaga v skladišče uvoznika, nobeden od elementov, ki so jima bili razkriti med upravnim postopkom ali ki so navedeni v izpodbijani uredbi, ni namenjen vprašanju, zakaj je ta faza distribucijske verige uvoženih izdelkov enakovredna ravni industrije Unije na „severu Evrope“ niti zakaj so cene prevoza satsuma mandarin enakovredne cenam prevoza riža, suhega izdelka, ki je manj hitro pokvarljiv, in posledično zakaj je ta prilagoditev ustrezna v obravnavani zadevi.
- 154 Splošno sodišče torej ugotavlja, da elementi, na katere se sklicuje Komisija, da bi utemeljila to prilagoditev, niso dovolj prepričljivi ali ne obstajajo in da jih ni mogoče šteti niti za dokaze niti za skladne indice, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti obstoj dejavnika, zaradi katerega je bila opravljena prilagoditev uvoznih cen, in določiti njegov vpliv na primerljivost cen.
- 155 Tretjič, glede prilagoditve analize nelojalnega nižanja prodajnih cen, da bi se upoštevale razlike v ravni trgovanja in primerjale cene brušenega riža, prodanega v razsutem stanju, s cenami riža, prodanega v pakiranjih, je treba poudariti, da Komisija ni predložila nobenega dokaza v podporo tej prilagoditvi niti nobenega indica, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti obstoj dejavnikov, zaradi katerih je bila ta prilagoditev opravljena, in določiti njihov vpliv na primerljivost cen.
- 156 Iz vsega navedenega izhaja, da se Komisija v okviru analize nelojalnega nižanja prodajnih cen ni oprla na zanesljive in upoštevne dokaze ali indice, na podlagi katerih bi lahko utemeljila svojo odločitev o izvedbi prilagoditev.
- 157 Zato je treba sprejeti tudi očitke tožečih strank v zvezi z obstojem očitnih napak pri presoji v delu, v katerem je Komisija opravila prilagoditve cen Unije in uvoznih cen.

Očitki, ki se nanašajo na kršitev pravice tožečih strank do obrambe in na obveznost razkritja bistvenih dejstev in premislekov ali podrobnosti, na katerih temeljijo

- 158 Tožeči stranki se v bistvu sklicujeta na kršitev njune pravice do obrambe in člena 17, od (1) do (4), Delegirane uredbe v povezavi s členom 38(3) Uredbe o GSP, ker naj Komisija pred sprejetjem odločitve o ponovni uvedbi dajatev skupne carinske tarife za uvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže ne bi razkrila nekaterih bistvenih dejstev in premislekov ali podrobnosti, na katerih temeljijo, na podlagi katerih je sprejela končno odločitev.
- 159 Tožeči stranki najprej trdita, da jima Komisija ni razkrila analize nelojalnega nižanja prodajnih cen niti prilagoditev, opravljenih po pripombah, ki so sledile obvestilu o dokumentu o splošnem razkritju, niti s tem povezanih izvirnih podatkov, ki se nanašajo na stroške po uvozu, stroške prevoza riža z juga na sever Evrope ter razliko med ceno pri prodaji v razsutem stanju in ceno pri prodaji v pakiranjih.
- 160 Komisija naj prav tako ne bi razkrila podatkov, na katerih temelji izračun kazalnikov potrošnje in škode, kot so tržni deleži in obseg prodaje, razvoj proizvodnje Unije, uvoza in cen, vključno s podatki, prejetimi od držav članic in Eurostata, ter številkami, določenimi na njihovi podlagi, niti analize, na podlagi katere je uporabila količnik pretvorbe manj brušenega riža v ekvivalent brušenega riža.
- 161 Ti elementi naj bi bili očitno bistvena dejstva in premisleki, podatki, uporabljeni v zvezi s tem, pa podrobnosti, na katerih temeljijo, tako da je bila Komisija v skladu s členom 17, od (1) do (4), Delegirane uredbe zavezana, da jih razkrije, vključno z javno dostopnimi podatki.
- 162 Dalje, tožeči stranki trdita, da čeprav so njune pripombe po posredovanju dokumenta o splošnem razkritju omogočile močno zmanjšanje stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen z 22 na 13 % za prodajo v razsutem stanju in na 14 % za prodajo v pakiranjih, ni izključeno, da bi jima razkritje analize nelojalnega nižanja prodajnih cen in prilagoditev, ki so bile opravljene, izvirni podatki v zvezi s tem in drugi pomembni elementi omogočili, da predložita dodatne pripombe. Ker jima Komisija teh informacij ni razkrila, kar naj bi ta priznala, jima je odvzela možnost predložiti pripombe v zvezi s tem, zaradi katerih bi lahko spremenila nekatere svoje ugotovitve in dodatno znižala stopnjo nelojalnega nižanja prodajnih cen ali celo podvomila v analizo vzročne zveze med zatrjevanimi resnimi težavami in uvozom brušenega ali manj brušenega indijskega riža s poreklom iz Kambodže.
- 163 Nazadnje, po mnenju tožečih strank nobeden od nerazkritih elementov ni bil zaupen. Tudi če bi nekateri bili, naj bi morali biti v skladu s členom 38(3) in (5) Uredbe o GSP predmet zahteve za zaupno obravnavanje, vsekakor pa naj bi jih bilo treba razkriti na splošno ali v obliki povzetka.
- 164 Komisija najprej trdi, da sta lahko tožeči stranki analizo nelojalnega nižanja prodajnih cen in podatke, na katerih temelji, razumeli na podlagi informacij iz dokumenta o splošnem razkritju, ki so se nanašale na ceno uvoza iz Kambodže in na cene na enoto vzorčenih rižarn Unije. Čeprav priznava, da ni razkrila prilagoditev navedene analize in elementov, na katerih temeljijo, dodaja, da so bile opravljene po pripombah zainteresiranih strani glede dokumenta o splošnem razkritju in da so povzročile znižanje nelojalnega nižanja prodajnih cen, tako da so v korist tožečih strank. Poleg tega pojasnjuje, da je nelojalno nižanje prodajnih cen le eden od dejavnikov, ki so se upoštevali pri presoji resnih težav, povzročenih industriji Unije.

- 165 Komisija dodaja, da podatki, na katerih temelji prilagoditev stroškov prevoza z juga na sever Evrope, tožečima strankama niso bili dostopni zaradi zahteve za zaupno obravnavanje.
- 166 Dalje, glede kazalnikov potrošnje in škode Komisija sicer priznava, da gre za bistvena dejstva, vendar trdi, da so bili vključeni v dokument o splošnem razkritju. Glede podatkov, na podlagi katerih so bili ti kazalniki izračunani, naj nikakor ne bi šlo za bistvena dejstva ali premisleke, ki bi jih bilo treba razkriti tožečima strankama. Ti naj bi poleg tega lahko opravili svoje izračune na podlagi informacij, ki so bile vključene v dokument o splošnem razkritju ali javno dostopne.
- 167 Komisija se v zvezi s tem sklicuje tudi na člen 16(1) Delegirane uredbe in člen 12(1) Sklepa predsednika Evropske komisije (EU) 2019/339 z dne 21. februarja 2019 o funkciji in mandatu pooblaščenca za zaslišanje v nekaterih trgovinskih postopkih (UL 2019, L 60, str. 20), ki določata možnost, da pooblaščenec za zaslišanje posreduje na zahtevo strani, da bi med drugim preučil zavrnitev dostopa do spisa in spore v zvezi z zaupnostjo dokumentov.
- 168 Iz teh določb naj bi izhajalo, da bi tožeči stranki med upravnim postopkom morali zahtevati dostop do podatkov, na katerih temeljijo kazalniki potrošnje in škode ter izračun pretvorbenega količnika za riž. Zato naj se pred Splošnim sodiščem ne bi več mogli pritožiti zaradi nerazkritja.
- 169 Nazadnje, Komisija trdi, da morebitne nepravilnosti, ki so posledica nerazkritja nekaterih informacij tožečima strankama, ne morejo povzročiti razglasitve ničnosti izpodbijane uredbe, saj tožeči stranki nista dokazali, da bi bil izid upravnega postopka lahko drugačen, če bi jima bile te informacije razkrite.
- 170 Italijanska republika in družba Ente Nazionale Risi se v bistvu sklicujeta na trditve Komisije.
- 171 Člen 17 Delegirane uredbe, naslovljen „Razkritje“, določa:
- „1. Komisija razkrije podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na podlagi katerih sprejme odločitev.
2. Razkritje se izvede pisno. Vsebuje ugotovitve Komisije ter odraža njen namen za ponovno uvedbo običajnih dajatev skupne carinske tarife ali za to, da tega ne namerava storiti.
3. Razkritje se izvede čim prej ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij, običajno pa najpozneje 45 dni pred sprejetjem dokončnega sklepa ali predložitvijo predloga Komisije za dokončno ukrepanje, v vsakem primeru pa pravočasno, da lahko zainteresirane strani predložijo svoje pripombe in jih lahko Komisija obravnava. Če Komisija ob tem času še ne more razkriti določenih dejstev ali premislekov, se ta razkrijejo pozneje v najkrajšem možnem času.
4. To razkritje ne posega v nobeno morebitno poznejšo odločitev, toda če ta odločitev temelji na kakšnih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ti razkrijejo v najkrajšem možnem času.
5. Ugotovitve, predložene po razkritju, se upoštevajo samo, če so prejete v obdobju, ki ga za vsak primer določi Komisija, in traja najmanj 14 dni, ob ustreznem upoštevanju nujnosti zadeve.“
- 172 Najprej, Splošno sodišče poudarja, da ta določba nikakor ne pogojuje obveznosti razkritja Komisije s kakršno koli zahtevo zainteresiranih strani, ki bi se nanašala na tiste podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na podlagi katerih je predviden zaščitni ukrep in s katerimi bi se tožeči stranki želeli seznaniti.

- 173 Razlaga te določbe, ki jo je podala Komisija in v skladu s katero bi morali tožeči stranki zahtevati dostop do zadevnih podatkov, izhaja iz sistema protidampinškega postopka, v okviru katerega so s protidampinško uredbo nekaterim zainteresiranim stranem podeljene procesne pravice in jamstva, katerih uresničevanje pa je odvisno od dejavnega sodelovanja teh oseb v samem postopku, ki mora potekati vsaj z vložitvijo pisne zahteve v določenem roku (sodba z dne 9. julija 2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, točka 70).
- 174 Čeprav je možnost dokončnega razkritja in nato predložitve pripomb v zvezi s tem v okviru protidampinške uredbe odvisna od predložitve zahteve Komisiji, pa taka zahteva v skladu s členom 17 Delegirane uredbe ni potrebna.
- 175 Dalje, Splošno sodišče ugotavlja, da se člen 16 Delegirane uredbe in člen 12(1) Sklepa 2019/339 nanašata na posredovanje pooblaščenca za zaslihanje v upravnem postopku in na poseben položaj, v katerem so zadevne strani vložile zahtevo za dostop do spisa ali do specifičnega dokumenta, da je Komisija ta dostop zavrnila in da je med drugim treba rešiti spor, ki se nanaša na zaupnost nekaterih dokumentov.
- 176 Ta pravica zainteresiranih strani, da med upravnim postopkom pisno zahtevajo dostop do spisa, in vprašanje morebitnega posredovanja pooblaščenca za zaslihanje v primeru zavrnitve ali spora v zvezi z zaupnostjo nekaterih dokumentov pa se razlikujeta od obveznosti Komisije, da razkrije podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na podlagi katerih je sprejela svoj dokončni sklep v smislu člena 17 Delegirane uredbe.
- 177 Zato v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, tožeči stranki nista imeli nobene predhodne obveznosti, da med upravnim postopkom zahtevata dostop do informacij iz člena 17 Delegirane uredbe, da bi se lahko pred Splošnim sodiščem sklicevali na kršitev te določbe in njune pravice do obrambe.
- 178 Nazadnje, Splošno sodišče opozarja, da v skladu s sodno prakso pravica do obrambe zajema tako pravico do izjave kot pravico do vpogleda v spis ter spada med temeljne pravice, ki so sestavni del pravnega reda Unije in so določene v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (glej v tem smislu sodbo z dne 3. julija 2014, Kamino International Logistics in Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 in C-130/13, EU:C:2014:2041, točka 28 in navedena sodna praksa).
- 179 Ker lahko preiskovalni postopki pred sprejetjem uredb o zaščitnih ukrepih neposredno in posamično vplivajo na zadevne strani ter imajo zanje neugodne posledice, mora Komisija spoštovati nekatera procesna načela in jamstva (glej v tem smislu sodbo z dne 10. aprila 2019, Jindal Saw in Jindal Saw Italia/Komisija, T-300/16, EU:T:2019:235, točki 74 in 76).
- 180 Tako iz ustaljene sodne prakse izhaja, da morajo institucije Unije pri izpolnjevanju svoje obveznosti zagotavljanja informacij ravnati z vso potrebno skrbnostjo, ko zadevnim podjetjem posredujejo – če je zagotovljeno spoštovanje poslovne skrivnosti – uporabne podatke za obrambo njihovih interesov, in pri tem izbrati, po potrebi po uradni dolžnosti, ustrezne načine za tako posredovanje. Zainteresiranim podjetjem mora biti med upravnim postopkom vsekakor omogočeno, da učinkovito predstavijo svoje stališče o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o bistvenih dejstvih in preudarkih, na podlagi katerih Komisija sprejme odločitve in presodi, ali obstajajo resne težave, ki so povzročene ali bi lahko bile povzročene industriji Unije zaradi uvoza izdelka s poreklom iz države upravičenke (glej po analogiji sodbo z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 76 in navedena sodna praksa).

- 181 Natančneje, pravica do izjave zagotavlja, da ima vsaka oseba možnost, da ustrezno in učinkovito poda svoje stališče v upravnem postopku, in to pred sprejetjem vsake odločbe, ki bi lahko negativno vplivala na njene interese (sodbi z dne 4. aprila 2019, OZ/EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, točka 53, in z dne 25. junija 2020, HF/Parlament, C-570/18 P, EU:C:2020:490, točka 58).
- 182 Učinkovitost predložitve stališča zadevne osebe torej zahteva, da je bilo to stališče mogoče pravočasno predložiti, da se je Komisija z njim lahko seznanila in z vso potrebno skrbnostjo presodila, ali je upošteveno za vsebino akta, ki se sprejema.
- 183 V okviru zaščitnih ukrepov, sprejetih na podlagi Uredbe o GSP, člen 17 Delegirane uredbe določa nekatera podrobna pravila glede uveljavljanja pravice zainteresiranih strani, da predložijo svoje pripombe, s čimer se uresničuje njihova pravica do izjave. Ta člen v odstavku 1 določa obveznost Komisije, da razkrije podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na podlagi katerih sprejme odločitve.
- 184 Taka obveznost *a fortiori* velja za sama bistvena dejstva in premisleke, in to še toliko bolj, ker je v odstavkih 3 in 4 člena 17 Delegirane uredbe izrecno navedeno razkritje „dejstev in premislekov“.
- 185 Ta člen v odstavku 3 določa tudi, da je treba razkritje izvesti čim prej in načeloma najpozneje 45 dni pred sprejetjem dokončnega sklepa Komisije. Vsekakor mora posredovati v primernem trenutku, ki stranem omogoča, da predložijo pripombe, Komisiji pa, da jih preuči. Ta člen poleg tega v odstavku 4 določa, da če namerava Komisija sprejeti poznejšo odločitev na podlagi dejstev in premislekov, ki se razlikujejo od predhodno razkritih, jih mora razkriti v najkrajšem možnem času.
- 186 Besedilo člena 17 Delegirane uredbe ne vsebuje nobene navedbe, na podlagi katere bi bilo to razkritje zgolj informativno. Nekatere jezikovne različice te določbe, kot sta angleška in francoska, v katerih sta uporabljena glagola „shall“ in „doivent“ oziroma povedni naklon sedanjika, se tako izrecno nanašajo na obveznost Komisije, da ob upoštevanju rokov razkrije podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, oziroma drugačna dejstva in premisleke, na podlagi katerih sprejme odločitve.
- 187 Očitke tožečih strank v zvezi z informacijami, ki jih Komisija ni razkrila, je treba preučiti ob upoštevanju teh načel. Zato se je Splošno sodišče odločilo analizirati tiste očitke, ki se nanašajo na nerazkritje, prvič, podatkov, na katerih temeljijo kazalniki potrošnje in škode, in drugič, analize nelojalnega nižanja prodajnih cen in prilagoditev, ki so bile vanjo vnesene po pripombah zainteresiranih strani k dokumentu o splošnem razkritju.

Podatki, na katerih temeljijo kazalniki potrošnje in škode

- 188 V obravnavanem primeru je Komisija v dokumentu o splošnem razkritju zainteresiranim stranem razkrila dejstva in premisleke, za katere je menila, da so bistveni in na podlagi katerih je nameravala začasno ponovno uvesti dajatve skupne carinske tarife za uvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže, vključno s podatki v zvezi s kazalniki potrošnje in škode ter analizo trendov, ki naj bi jih ti kazalniki pokazali, kot je razvidno iz točk od 11 do 16 zgoraj.
- 189 Splošno sodišče opozarja, da – kot izhaja iz točk od 172 do 186 zgoraj – člen 17 Delegirane uredbe obveznosti razkritja Komisije ne pogojuje s kakršnim koli dejavnim sodelovanjem zainteresiranih strani v upravnem postopku. Poleg tega se pravica do obrambe, katere spoštovanje mora Komisija

zagotoviti v okviru preiskave za sprejetje zaščitnih ukrepov na podlagi Uredbe o GSP, v Delegirani uredbi izvaja s popolnim sistemom procesnih jamstev, katerih namen je zlasti zainteresiranim stranem omogočiti, da učinkovito branijo svoje interese.

- 190 V zvezi s tem je treba poudariti, da člen 17 Delegirane uredbe v odstavku 1 obveznosti razkritja Komisije ne omejuje na bistvena dejstva in premisleke, na podlagi katerih sprejme svoje odločitve, temveč se izrecno nanaša na podrobnosti, na katerih temeljijo.
- 191 Komisija je priznala, da so kazalniki potrošnje in škode bistvena dejstva. Informacije in podatki, na katerih temeljijo ti kazalniki, so torej podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, ki jih je bilo treba tožečima strankama razkriti v skladu s členom 17 Delegirane uredbe.
- 192 Najprej, glede količnikov za pretvorbo manj brušenega riža v ekvivalent brušenega riža je iz opombe 5 dokumenta o splošnem razkritju razvidno, da je Komisija navedla, da je bil ta pretvorbeni količnik določen z Uredbo Komisije (ES) št. 1312/2008 z dne 19. decembra 2008 o določitvi pretvorbenih količnikov, stroškov predelave in vrednosti stranskih proizvodov za različne stopnje predelave riža (UL 2008, L 344, str. 56) in da se uporablja tako za uvoz kot za količine, proizvedene v Uniji. Pretvorbeni količnik med manj brušenim in brušenim rižem je določen v členu 1(3) te uredbe, tako da sta tožeči stranki imeli dostop do te informacije. V zvezi s tem ni mogoče ugotoviti nobene kršitve pravice do obrambe.
- 193 Dalje, v zvezi s podatki, na podlagi katerih je Komisija lahko določila številke glede potrošnje v Uniji, tržnih deležev industrije Unije in Kraljevine Kambodže, razvoja uvoza indijskega riža s poreklom iz Kambodže in uvoznih cen ter proizvodnje, zalog in površin, ki jih je industrija Unije namenila za gojenje indijskega riža, ki so navedene v uvodnih izjavah 19, 21, 24, 26, 33, 35, 36 in 38 dokumenta o splošnem razkritju ter v uvodnih izjavah 25, 27, 30, 32, 47, 49, 52 in 53 izpodbijane uredbe, je treba ugotoviti, da je v njih navedeno le, da je Komisija te številke določila na podlagi podatkov, prejetih od držav članic, ali podatkov Eurostata.
- 194 Vendar se zdi, da zadevnih podatkov Eurostata ali podatkov, prejetih od držav članic, ni bilo v spisu, ki sta ga imeli na voljo tožeči stranki, hiperpovezava iz opombe 4 dokumenta o splošnem razkritju pa se nanaša na splošno predstavitev skupne kmetijske politike Unije glede „žit, oljnic, beljakovinskih rastlin in riža“ na spletnem mestu Komisije.
- 195 Komisija se v zvezi s tem ne more opreti na točko 372 sodbe z dne 27. septembra 2006, Archer Daniels Midland/Komisija (T-329/01, EU:T:2006:268). Iz navedene sodbe namreč izhaja, da je bilo javno dostopno delo v navedeni zadevi posebna publikacija, ki je bila izrecno navedena v opombi v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah. V obravnavani zadevi pa hiperpovezava v opombi št. 4 v dokumentu o splošnem razkritju ne napotuje neposredno na podatke, ki jih je dal na voljo Eurostat, ti podatki in podatki, prejeti od držav članic, pa tožečima strankama niso bili razkriti drugače.
- 196 Komisija vsekakor ni – tudi če bi se štelo, da so bili statistični podatki Eurostata javno dostopni in da sta imeli tožeči stranki dostop do končnih podatkov v zvezi s kazalniki potrošnje in škode v dokumentu o splošnem razkritju – pojasnila metodologije, ki jo je po potrebi uporabila za povezavo podatkov, prejetih od držav članic, s statističnimi podatki Eurostata, da bi določila končne podatke, povzete v dokumentu o splošnem razkritju in izpodbijani uredbi.

- 197 Zato je Komisija kršila člen 17 Delegirane uredbe s tem, da zainteresiranim stranem ni pravočasno razkrila informacij Eurostata in podatkov držav članic, pridobljenih za preiskavo in izračun kazalnikov potrošnje in škode.
- 198 Nazadnje, glede, natančneje, podatkov, uporabljenih za določitev proizvodnje Unije, Komisija priznava, da je razkrila le delni izračun, saj podatki niso izražali začetne zaloge niti uporabe riža kot semen. Vendar dodaja, da je bil ta izračun v skladu z izračunom bilance stanja in da bi ga tožeči stranki lahko razumeli na podlagi bilance stanja za riž, do katere sta imeli dostop.
- 199 Iz bilanc stanja za riž, priloženih k pisanjem tožečih strank, je sicer razvidno, da podatki o končnih zalogah iz uvodne izjave 36 dokumenta o splošnem razkritju, povzeti v uvodni izjavi 52 izpodbijane uredbe, ustrezajo razliki med vsoto začetnih zalog, uporabno proizvodnjo in uvozom na eni strani ter celotno notranjo uporabo in izvozom na drugi strani. Čeprav ta računovodska formula omogoča izračun končnih zalog, jo je Komisija pojasnila le v pisanjih, ki jih je predložila Splošnemu sodišču. Nikakor pa ne izhaja iz dokumenta o splošnem razkritju in Komisija ne trdi, da jo je razkrila tožečima strankama med upravnim postopkom.
- 200 Poleg tega, čeprav sta tožeči stranki imeli dostop do dveh bilanc stanja za riž za obdobje preiskave, je iz odgovorov Komisije na vprašanja, ki jih je postavilo Splošno sodišče v okviru ukrepov procesnega vodstva, razvidno, da se je ta oprla na drugo bilanco stanja iz leta 2018, v kateri številke izhajajo iz sestavljanja podatkov, ki ga je opravila Komisija, in se nekoliko razlikujejo od števil, povzetih v bilancah stanja za riž, ki sta jih imeli na voljo tožeči stranki. Ta bilanca stanja tožečima strankama med upravnim postopkom ni bila razkrita, niti jima niso bili razkriti podatki, na katerih temelji, in metodologija, ki jo je Komisija uporabila za sestavljanje teh podatkov.
- 201 Dalje, čeprav Komisija trdi, da je bilo v uvodni izjavi 18 dokumenta o splošnem razkritju jasno navedeno, da so bili podatki o prodaji proizvajalcev Unije izračunani na podlagi bilanc stanja za riž s tem, da so bile prištete začetne zaloge in uporabna proizvodnja ter odšteta semena, izvoz in končne zaloge, ter da gre za „splošno sprejeto računovodsko formulo“, Splošno sodišče ugotavlja, da je v tej uvodni izjavi navedeno, da „je bila potrošnja indijskega riža v Uniji določena na podlagi podatkov, ki jih je Komisija zbrala od držav članic, in statističnih podatkov o uvozu, ki so na voljo prek Eurostata“. Nikjer nista omenjena niti obseg prodaje niti računovodska formula, ki jo je uporabila Komisija.
- 202 Prav tako metode izračuna, ki jo je Komisija uporabila za določitev končnih števil v zvezi s potrošnjo v Uniji, ki so navedene v uvodni izjavi 19 dokumenta o splošnem razkritju in povzete v uvodni izjavi 25 izpodbijane uredbe, iz dokumenta o splošnem razkritju ni mogoče razbrati.
- 203 Tožeči stranki torej nista imeli na voljo podrobnosti, na katerih temeljijo kazalniki potrošnje in škode, niti ustreznih informacij za ponovitev izračunov Komisije v zvezi s tem, saj ta ni izpolnila svoje obveznosti razkritja informacij v smislu člena 17 Delegirane uredbe.
- 204 Ni izključeno, da bi lahko tožeči stranki bolje pripravili svojo obrambo, če teh nepravilnosti ne bi bilo.
- 205 Čeprav namreč v skladu s sodno prakso Sodišča tožeči stranki ni mogoče naložiti, naj dokaže, da bi bila odločba Komisije drugačna, če ne bi bilo zadevne postopkovne nepravilnosti, temveč le, da ta možnost ni v celoti izključena, ker bi ta stranka lahko bolje pripravila svojo obrambo, če te nepravilnosti ne bi bilo, ostaja dejstvo, da lahko obstoj nepravilnosti, ki se nanaša na pravico do obrambe, povzroči razglasitev ničnosti zadevnega akta le, če je mogoče, da bi zaradi te

nepravilnosti upravni postopek imel drugačen izid, s čimer bi bila dejansko kršena pravica do obrambe (glej v tem smislu sodbo z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točki 78 in 79 ter navedena sodna praksa).

- 206 Razsojeno je že bilo, da je ta zahteva izpolnjena, če tožeča stranka, ker ni imela dostopa do listin, ki bi ji morale biti razkrite zaradi spoštovanja pravice do obrambe, ni mogla učinkovito podati svojih pripomb in ji je bila odvzeta možnost, čeprav majhna, da bolje pripravi svojo obrambo (glej v tem smislu sodbo z dne 16. januarja 2019, Komisija/United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, točka 56).
- 207 V takem primeru nerazkritje listin iz spisa, na katere se je oprla uprava ali institucija Unije, neizogibno vpliva – z vidika varstva pravice do obrambe – na pravilnost aktov, sprejetih ob koncu postopka, ki bi lahko neugodno vplival na tožečo stranko (glej v tem smislu sodbi z dne 4. aprila 2019, OZ/EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, točka 78, in z dne 25. junija 2020, HF/Parlament, C-570/18 P, EU:C:2020:490, točka 73).
- 208 V posebnih okoliščinah obravnavane zadeve je torej to, da tožeči stranki nista imeli dostopa do izračunov podatkov o potrošnji in kazalnikov resnih težav, omejilo njuno zmožnost, da predložita upoštevne pripombe. Dejstvo, da v obravnavani zadevi nista imeli na voljo nekaterih informacij v zvezi z metodologijo izračuna, je upoštevno za presojo, ali bi bil izid postopka lahko drugačen, če bi Komisija razkrila te izračune.
- 209 Razpolaganje z vsemi informacijami o kazalnikih potrošnje in škode ter podrobnimi izračuni, ki jih je izvedla Komisija, in ne le podatki, uporabljenimi za te izračune, pa na splošno tožečim strankam omogoči, da v svojo obrambo navedejo bolj koristne pripombe. Lahko torej natančno preverijo način, kako je Komisija uporabila te podatke, in jih primerjajo s svojimi izračuni, s čimer lahko ugotovijo morebitne napake Komisije, ki bi sicer ostale skrite (glej po analogiji sodbi z dne 30. junija 2016, Jinan Meide Casting/Svet, T-424/13, EU:T:2016:378, točka 208, in z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet, T-442/12, EU:T:2017:372, točka 156).
- 210 Kot je razvidno iz točk 196 in od 199 do 202 zgoraj, bi pridobitev podatkov in metod izračuna, na katerih temeljijo kazalniki potrošnje in škode, za tožeči stranki pomenila bistveno več informacij, kar bi jima glede na okoliščine obravnavane zadeve omogočilo, da predložita bolj upoštevne pripombe od tistih, ki sta jih predložili, med drugim po posredovanju dokumenta o splošnem razkritju.
- 211 Zato je mogoče, da bi bil izid upravnega postopka zaradi te nepravilnosti drugačen, zaradi česar je bila dejansko kršena pravica tožečih strank do obrambe.

Analiza nelojalnega nižanja prodajnih cen in prilagoditve

- 212 Iz uvodnih izjav od 33 do 42 izpodbijane uredbe je razvidno, da so analiza nelojalnega nižanja prodajnih cen in prilagoditve, ki jih je izvedla Komisija, bistveni elementi izračuna nelojalnega nižanja prodajnih cen. Komisija je poleg tega v svojih pisanjih navedla, da je nelojalno nižanje prodajnih cen eden od elementov, na katerih temelji ugotovitev o obstoju resnih težav, povzročenih industriji Unije. Prav tako je na obravnavi potrdila, da se je oprla na analizo nelojalnega nižanja prodajnih cen, da bi ugotovila obstoj vzročne zveze med resnimi težavami industrije Unije in uvozom brušenega ali manj brušenega indijskega riža s poreklom iz Kambodže.

- 213 Prvič, v zvezi z analizo nelojalnega nižanja prodajnih cen je treba ugotoviti, da je Komisija v dokumentu o splošnem razkritju navedla cene uvoza iz Kambodže in cene vzorčenih rižarn Unije na enoto.
- 214 Iz elementov spisa je razvidno, da sta tožeči stranki pravilno razumeli obseg teh informacij in sta lahko opravili svoje izračune glede stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen v višini 22 %. S tem, da tožečima strankama ni bil razkrit izračun stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen, kot je bila sporočena v dokumentu o splošnem razkritju, jima torej ni bila odvzeta vsakršna možnost, da predložita nekatere upoštevne pripombe.
- 215 Vendar Komisija – kot izhaja iz točk od 194 do 196 zgoraj – ni razkrila podatkov Eurostata, vključno s tistimi, na podlagi katerih je lahko določila podatke o gibanju cen uvoza iz Kambodže, s čimer je kršila svojo obveznost razkritja informacij v smislu člena 17 Delegirane uredbe.
- 216 Glede podatkov, na podlagi katerih je določeno gibanje cen Unije, je iz uvodne izjave 39 dokumenta o splošnem razkritju in iz uvodne izjave 54 izpodbijane uredbe razvidno, da so bili zbrani na podlagi izpolnjenih vprašalnikov vzorčenih rižarn Unije. Čeprav je iz elementov spisa razvidno, da sta tožeči stranki imeli vpogled v te odgovore, je treba poudariti, da so bili deli, ki so se nanašali na cene, navedeni kot zaupni. Kot pravilno navajata tožeči stranki, združeni podatki rižarn Unije niso zaupni in so navedeni v uvodni izjavi 39 dokumenta o splošnem razkritju, ki je povzeta v uvodni izjavi 54 izpodbijane uredbe. Nasprotno pa tožeči stranki ne trdita, da bi jima morali biti razkriti posamični podatki uporabnikov, tako da se v zvezi s tem ne moreta sklicevati na kršitev njune pravice do obrambe.
- 217 Drugič, glede prilagoditev, vnesenih v analizo nelojalnega nižanja prodajnih cen, je treba ugotoviti, da so bile te prvič navedene v izpodbijani uredbi. Poleg tega je iz uvodnih izjav od 34 do 37 navedene uredbe razvidno, da jih je Komisija sprejela, da bi po posredovanju dokumenta o splošnem razkritju odgovorila na pripombe zainteresiranih strani, med njimi Kraljevine Kambodže, in zagotovila pošteno primerjavo.
- 218 Prilagoditve analize nelojalnega nižanja prodajnih cen torej niso le bistvena dejstva in premisleki, na podlagi katerih je Komisija sprejela odločitev o začasni ponovni uvedbi dajatev skupne carinske tarife za uvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže, temveč so poleg tega povzročile spremembe stopenj nelojalnega nižanja prodajnih cen in končnih sklepov, ki so bili predhodno sporočeni zainteresiranim stranem v dokumentu o splošnem razkritju.
- 219 Prilagoditve so tako povzročile spremembe trendov, na katerih je temeljila ocena škode, saj je Komisija poleg splošne stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen v višini 22 %, ki je bila navedena že v dokumentu o splošnem razkritju, v izpodbijani uredbi navedla novo stopnjo v višini 13 % za prodajo v razsutem stanju in 14 % za prodajo v pakiranjih.
- 220 Ker odločitev Komisije temelji na drugačnih dejstvih in premislekih od tistih, ki so bili predhodno razkriti, je bila v skladu s členom 17(4) Delegirane uredbe in glede na pravico tožečih strank do izjave zavezana tožečima strankama v najkrajšem možnem času razkriti prilagoditve analize nelojalnega nižanja prodajnih cen in, *a fortiori*, analizo nelojalnega nižanja prodajnih cen po prilagoditvi. Komisija priznava, da ni predložila nobenega elementa, ki bi tožečima strankama omogočal, da se z njimi seznanita pred sprejetjem izpodbijane uredbe in da izrazita svoje stališče v zvezi z njimi.

- 221 Res je, kot je bilo navedeno v točki 141 zgoraj, da je treba pri razkritju informacij spoštovati varstvo zaupnih informacij. Vendar Komisija v upravnem postopku niti v izpodbijani uredbi nikakor ni trdila, da gre za zaupne podatke, do katerih tožečima strankama ne more omogočiti dostopa.
- 222 Šele v odgovoru na tožbo se je sklicevala na zaupnost dokazov, ki upravičujejo prilagoditev cen Unije. Vsekakor pa iz točke 145 zgoraj izhaja, da se Komisija ni mogla veljavno sklicevati na zaupnost vseh informacij, na podlagi katerih je bilo mogoče določiti prilagoditev stroškov prevoza v Uniji v enotni višini 49 EUR na tono.
- 223 Dalje, čeprav se v skladu s členom 17(3) Delegirane uredbe razkritje izvede ob upoštevanju varstva zaupnih informacij, to upoštevanje ne more izničiti bistvene vsebine pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva (glej v tem smislu sodbo z dne 20. marca 1985, *Timex/Svet in Komisija*, 264/82, EU:C:1985:119, točka 29).
- 224 Poleg tega člen 38(5) Uredbe o GSP v bistvu določa, da odstavki od 1 do 4 navedenega člena, ki se nanašajo na uporabo informacij, vključno s tistimi, ki so bile predmet zahteve za zaupno obravnavanje, ne nasprotujejo temu, da Komisija navede splošne informacije in zlasti razloge, na katerih temeljijo odločitve, sprejete na podlagi Uredbe o GSP, pri tem pa upošteva zakonite interese zadevnih fizičnih in pravnih oseb, da se poslovne skrivnosti ne razkrijejo.
- 225 V skladu s sodno prakso je treba zadostnost informacij, ki jih zagotovi Komisija, presoditi glede na raven posebnosti zahtevanih informacij (glej po analogiji sodbi z dne 18. decembra 1997, *Ajinomoto in NutraSweet/Svet*, T-159/94 in T-160/94, EU:T:1997:209, točka 93, in z dne 1. junija 2017, *Changmao Biochemical Engineering/Svet*, T-442/12, EU:T:2017:372, točka 143).
- 226 V tem okviru mora Komisija v obsegu, ki je združljiv z upoštevanjem poslovne skrivnosti, zainteresiranim stranem razkriti uporabne podatke za obrambo njihovih interesov in pri tem izbrati, po potrebi po uradni dolžnosti, ustrezne načine za tako razkritje (glej po analogiji sodbi z dne 20. marca 1985, *Timex/Svet in Komisija*, 264/82, EU:C:1985:119, točka 30, in z dne 1. junija 2017, *Changmao Biochemical Engineering/Svet*, T-442/12, EU:T:2017:372, točka 141).
- 227 V obravnavani zadevi ni sporno, da Komisija med upravnim postopkom ni sporočila nobene informacije o prilagoditvi cen Unije.
- 228 Enako velja za prilagoditev uvoznih cen ter prilagoditev zaradi upoštevanja razlik v ravni trgovanja in primerjave cen brušenega riža, prodanega v razsutem stanju, s cenami riža, prodanega v pakiranjih, saj so bile te navedene v izpodbijani uredbi, ne da bi Komisija predložila informacije v zvezi z izračuni, ki so bili izvedeni, in podatki, ki so bili uporabljeni za izvedbo teh prilagoditev. Izpodbijana uredba se poleg tega ne sklicuje na nobeno veljavno utemeljitev morebitne zavrnitve njihovega razkritja.
- 229 Ker prilagoditve, vnesene v analizo nelojalnega nižanja prodajnih cen, pomenijo bistvena dejstva in premisleke, na podlagi katerih je Komisija sprejela odločitev o ponovni uvedbi dajatev skupne carinske tarife za uvoz indijskega riža s poreklom iz Kambodže, jih je bila dolžna razkriti tožečima strankama, prav tako pa podrobnosti, na katerih temeljijo. Zato sta bila kršena člen 17 Delegirane uredbe in pravica tožečih strank do izjave.

- 230 Kot izhaja iz sodne prakse, navedene v točkah od 205 do 207 zgoraj, lahko kršitev pravice do obrambe povzroči razglasitev ničnosti odločbe, sprejete ob koncu postopka, če obstaja možnost, da bi se upravni postopek zaradi te nepravilnosti končal drugače, in če je bila tožečim strankam odvzeta možnost, čeprav majhna, da ob neobstoju postopkovne nepravilnosti bolje pripravijo svojo obrambo.
- 231 V obravnavani zadevi sta tožeči stranki med postopkom preiskave predložili nekaj pripomb na podlagi informacij, ki sta jih že imeli, pri čemer so nekatere povzročile spremembo izračunov stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen.
- 232 Iz uvodnih izjav 34 in 35 izpodbijane uredbe namreč izhaja, da je Kraljevina Kambodža izpodbijala metodo, ki jo je Komisija uporabila za izračun stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen iz dokumenta o splošnem razkritju, in trdila, da je treba uvozne cene prilagoditi tako, da se vključijo stroški po uvozu. Komisija se je v odziv na te pripombe odločila, da ponovno preuči svoje izračune, da bi upoštevala ne le stroške po uvozu, temveč tudi upoštevne stroške prevoza v Uniji ter razlike v ravni trgovanja, ki vplivajo na primerljivost cen, kot je že bilo navedeno v točkah 119, 120 in 126 zgoraj.
- 233 Poleg tega sta tožeči stranki, kot sta navedli na obravnavi, v okviru svojih stališč o odgovorih Komisije na vprašanja, ki jih je postavilo Splošno sodišče v okviru ukrepov procesnega vodstva, in zlasti v odziv na preglednico Komisije, ki določa številčno oceno potrošnje indijskega in japonskega riža v Uniji za leti 1993 in 1994, predložili preglednico za leti 1995 in 1996, v kateri so bile navedene drugačne navade v zvezi s potrošnjo, zlasti za Italijo in Portugalsko.
- 234 Očitno je torej, da bi tožeči stranki lahko bolje pripravili svojo obrambo, če ne bi bilo postopkovnih nepravilnosti v zvezi z nerazkritjem podatkov, na katerih temelji analiza nelojalnega nižanja prodajnih cen, in spornih prilagoditev, ter da ni mogoče izključiti, da bi njuni argumenti v zvezi s tem lahko vplivali na vsebino sklepa Komisije, zlasti ob upoštevanju dejstva, da je ta že spremenila svoje stališče in izračune nelojalnega nižanja prodajnih cen zaradi pripomb, ki so ji jih zainteresirane strani predložile po posredovanju dokumenta o splošnem razkritju (glej v tem smislu sodbo z dne 1. oktobra 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Svet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, točka 92).
- 235 Poleg tega, ker je poštena primerjava med uvozno ceno in ceno industrije Unije, in sicer na isti ravni trgovanja, pogoj za zakonitost izračunov nelojalnega nižanja prodajnih cen, na podlagi katerih je bilo mogoče ugotoviti obstoj resnih težav, ni mogoče šteti, da sta tožeči stranki lahko učinkovito uveljavljali svoje stališče, če jima ni bil razkrit noben element, ki bi utemeljeval to poštenost (glej po analogiji sodbo z dne 17. februarja 2011, Zhejiang Xinshiji Foods in Hubei Xinshiji Foods/Svet, T-122/09, neobjavljena, EU:T:2011:46, točk 85).
- 236 Kot sta tožeči stranki v bistvu poudarili na obravnavi, je dejstvo, da v obravnavani zadevi nista imeli informacij o prilagoditvah in izračunih stopenj nelojalnega nižanja prodajnih cen, upoštevno pri presoji, ali bi bil izid postopka lahko drugačen, če bi jih Komisija razkrila. Tožeči stranki sta namreč na dan sprejetja izpodbijane uredbe le na splošno poznali izračun stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen v višini 22 %. Zlasti pred tem datumom nista vedeli, da je Komisija uvozne cene in cene industrije Unije prilagodila. Nobeden od elementov, ki so jima bili razkriti med upravnim postopkom, ni bil namenjen pojasnilu, kako so bili izračuni nelojalnega nižanja prodajnih cen revidirani, tako da je bilo določeno nelojalno nižanje prodajnih cen

v višini 13 % za prodajo v razsutem stanju in 14 % za prodajo v pakiranjih, niti razlogom za izbiro prilagoditve uvoza, ocenjene na 2 % uvozne cene, in prilagoditve cen industrije Unije v skupni višini 49 EUR na tono.

- 237 Če bi tožeči stranki imeli v posesti analizo nelojalnega nižanja prodajnih cen in njene prilagoditve ter izračune stopenj nelojalnega nižanja prodajnih cen, bi lahko vsaj predložili pripombe glede rezultatov, do katerih je prišla Komisija. Tožeči stranki bi tako te rezultate po potrebi lahko primerjali s svojimi. Zato bi lahko po potrebi natančneje izpodbijali metodo, ki jo je uporabila Komisija, in bi imeli več možnosti, da bi Komisija njune ugovore upoštevala.
- 238 Pridobitev informacij v zvezi s prilagoditvami in izračuni novih stopenj nelojalnega nižanja prodajnih cen ter podrobnimi izračuni, ki jih je izvedla Komisija, bi torej za tožeči stranki očitno pomenila bistveno več informacij, kar bi jima glede na okoliščine obravnavane zadeve omogočilo, da predložita bolj upoštevne pripombe od tistih, ki jih je Kraljevina Kambodža že predložila.
- 239 Zato ni mogoče izključiti, da bi lahko tožeči stranki, če bi imeli v posesti izračune stopenj nelojalnega nižanja prodajnih cen, to informacijo učinkovito izkoristili za uveljavljanje svoje pravice do obrambe.
- 240 Tožeči stranki se zato pravilno sklicujeta na kršitev njune pravice do obrambe in člena 17 Delegirane uredbe, pri čemer je mogoče, da bi bil izid upravnega postopka lahko drugačen, zato je bila dejansko kršena njuna pravica do obrambe.
- 241 Pri preučitvi kršitve pravice do obrambe ni mogoče upoštevati dejstva, ki ga zatrjuje Komisija, da sta tožeči stranki po posredovanju dokumenta o splošnem razkritju od nje lahko zahtevali, naj upošteva stroške po uvozu. Tak element namreč, kjer je ustrezno, ne more vplivati na to, ali je bila kršena pravica do obrambe. Za spoštovanje pravice do obrambe je pomembna možnost zadevne osebe, da se seznani s podrobnostmi, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na podlagi katerih je Komisija sprejela odločitev o ponovni uvedbi dajatev skupne carinske tarife. Iz istih razlogov so elementi, ki dokazujejo, da je bila primerjava med uvozno ceno in ceno industrije Unije opravljena na isti ravni trgovanja, ključnega pomena za učinkovito uveljavljanje pravice do obrambe (glej po analogiji sodbo z dne 17. februarja 2011, Zhejiang Xinshiji Foods in Hubei Xinshiji Foods/Svet, T-122/09, neobjavljena, EU:T:2011:46, točki 90 in 91).
- 242 Dejstvo, da so bile prilagoditve, opravljene na stopnji izpodbijane uredbe, ugodne za tožeči stranki, saj se je nelojalno nižanje prodajnih cen z 22 % zmanjšalo na 13 % za prodajo v razsutem stanju oziroma 14 % za prodajo v pakiranjih, torej ni pomembno.
- 243 Očitke tožečih strank, ki se nanašajo na kršitev njune pravice do obrambe in člena 17 Delegirane uredbe, je torej treba sprejeti.
- 244 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba izpodbijano uredbo razglasiti za nično.

Stroški

- 245 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Komisija ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi tožečih strank naloži, da nosi svoje stroške in stroške tožečih strank.

246 Poleg tega v skladu s členom 138(1) Poslovnika države članice in institucije, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške. V skladu s členom 138(3) Poslovnika lahko Splošno sodišče intervenientu, ki ni eden od subjektov iz odstavka 1, naloži, da nosi svoje stroške.

247 Zato je treba razsoditi, da Italijanska republika in družba Ente Nazionale Risi nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/67 z dne 16. januarja 2019 o uvedbi zaščitnih ukrepov v zvezi z uvozom indijskega riža s poreklom iz Kambodže in Mjanmara se razglasi za nično.**
- 2. Evropska komisija nosi svoje stroške in stroške, ki sta jih priglasili Kraljevina Kambodža in Cambodia Rice Federation (CRF).**
- 3. Italijanska republika in Ente Nazionale Risi nosita svoje stroške.**

Papasavvas

Spielmann

Öberg

Mastroianni

Norkus

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 9. novembra 2022.

Podpisi